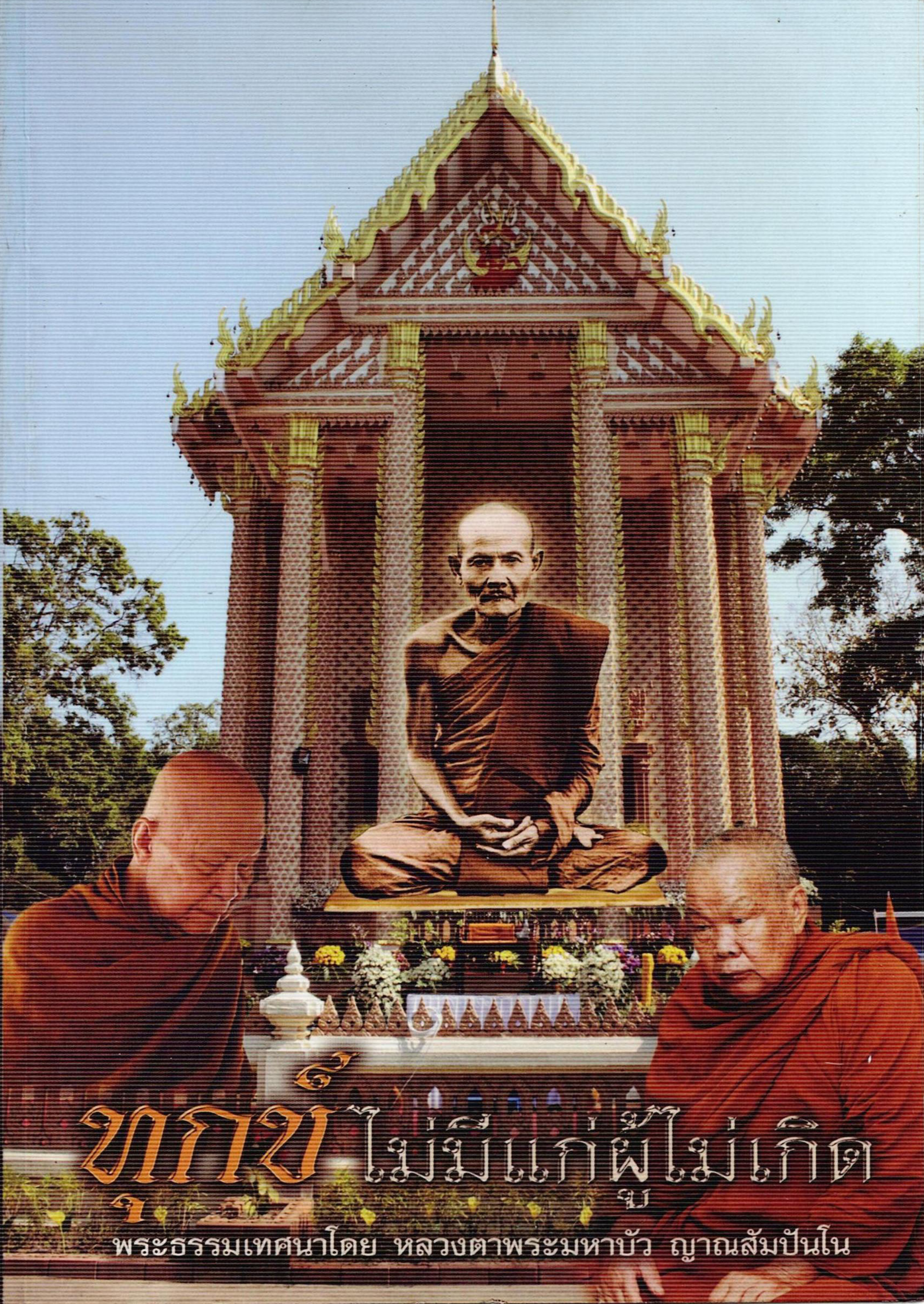

ทุกข์ไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด

พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

“เราเกิดมาแบบโลกเขาเกิดกัน
แต่เราจะปฏิบัติธรรม และตายแบบธรรมครองใจ
เวลามีชีวิตอยู่นี้
เราจะทำความดีให้โลกทั้งหลายได้เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม
และทำด้วยความเมตตาสงสารต่อโลก เพราะหลังจากที่เราตายไปแล้ว
เราจะไม่กลับมาเกิดในโลกอีกต่อไป เป็นตลอดอนันตกาล”

“ทุกข์ไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด”

ธรรมบรรณาการ เพื่อน้อมถวายเป็นอาจาริยบูชาคุณ
พระเถระครูบาอาจารย์
หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน
ผู้มีเมตตาทั่วไตรโลกธาตุ

ทุกข์ ไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ตุลาคม ๒๕๕๗
จำนวนพิมพ์ : ๙,๒๓๓ เล่ม
คณะผู้จัดพิมพ์ : คณะเรือบุญปากน้ำ ศิษย์ท่านพ่อลี ธัมมธโร
คณะผู้จัดทำ : โทรศัพท์ ๐๘๑-๙๖๔๕๘๗๗
www.saitarn-saidham.com, e-mail : saitarn.saidham@gmail.com
facebook.com/saitarn.saidham, facebook.com/rewadee pholwatanasuk
facebook.com/สวนปฏิบัติธรรม สายธาร-สายธรรม
ฝ่ายธุรการ : คุณสมพงษ์-คุณเรวดี-คุณณัฐ-คุณณัฐวิทย์ ผลวัฒนสุข,
คุณกรรณิกา เสตะสุข, คุณปัทมา ประถมปัทมะ,
คุณรุ่งนภา เสตะสุข, คุณเจียมจิต กุลมาลา,
คุณพันทิพา สังข์สุวรรณ, คุณวาทินี สุธนรักษ์,
คุณพฤทธิ์จิกา ทิพยเศวต, คุณอัจฉรา จูเภา,
คุณจรีรัตน์ สังข์ยิ้ม, คุณวันเพ็ญ อ่อนมั่นคง
ฝ่ายศิลปะ : คุณวิรัตน์ แซ่เอี้ยว, คุณฐิติเทพ ฤกษ์นำชัย (หมอมี),
คุณเยาวภา ใสจุล, คุณภัทรวุฒิ ขนาด
ฝ่ายพิสูจน์อักษร : ดร.ธนโชติ-คุณกนกวรรณ บุญวรโชติ
ฝ่ายถ่ายภาพ : พ.ต.ท.หญิงศรีสมร ธรรมเชื้อ และ
พ.ต.ท.หญิงอรวรรณ ทองนิล

ข้อมูลอ้างอิงจาก

๑) www. luangta. com
๒) เรือธรรม-เรือทอง ประวัติ คติธรรม คำกลอน
อนุสรณ์ องค์หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

พิมพ์ที่ บริษัท ศิลป์สยามบรรจุภัณฑ์และการพิมพ์ จำกัด
๖๑ ถนนเลียบคลองภาษีเจริญฝั่งเหนือ (เพชรเกษม ๖๙) แขวง/เขตหนองแขม
กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐ โทรศัพท์ ๐๒-๔๔๔-๓๓๕๑-๙ โทรสาร ๐๒-๔๔๔-๐๐๗๘
e-mail: silpasiamprinting@hotmail.com

คำนำ

ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระบรมครูของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

ขอนอบน้อมแด่พระสัทธรรม อันเป็นธรรมนำหมู่สัตว์ให้ข้ามพ้นจากวัฏสงสาร

ขอนอบน้อมแด่พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้เป็นเนื้อนาบุญอันยิ่งใหญ่

ขอนอบน้อมแด่ องค์พ่อแม่ครูอาจารย์ ผู้สืบพระศาสนาจำเดิมแต่พุทธกาลเป็นลำดับมา

คณะเรือบุญปากน้ำ ศิษย์**ท่านพ่อลี ธัมมธโร** และคณะศรัทธาศิษยานุศิษย์ ได้รวบรวมพระธรรมเทศนาโดย **หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน (พระธรรมวิสุทธิมงคล)** นำมาจัดพิมพ์เป็นหนังสือชื่อ **“ทุกข์ไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด”** แจกเป็นธรรมบรรณาการแด่ศรัทธาสาธุชนโดยทั่วไป

ในการทำหนังสือเล่มนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สาธุชนผู้ใฝ่ใจในธรรมจะได้ค้นคว้าศึกษาปฏิบัติสืบต่อไป ผู้ที่ยังไม่รู้ ก็จะได้รู้ ผู้ที่รู้แล้ว ก็จะได้รู้เพิ่มขึ้น ผู้ที่ยังสงสัย จะได้บรรเทาความสงสัย กลายเป็นสัมมาทิฐิได้ เมื่อได้อ่านแล้ว จะเกิดความสว่างไสว แจ่มใส เบิกบานสำราญใจ ประดุจได้ดื่มโอชารสแห่งธรรม อันเป็นรสประเสริฐเลิศยิ่งกว่ารสอื่นใด

ด้วยมีเวลาอันกระชั้นชิด ในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ อาจจะมีความบกพร่องอยู่บ้าง จึงขออภัยจากท่านผู้รู้ ในที่นี้ด้วย พร้อมทั้งขอขอบคุณในการขวนขวายประสานงานจากคณะศิษยานุศิษย์ รวมทั้งผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์ จนหนังสือสำเร็จลุล่วงด้วยดี หากแม้มีข้อผิดพลาดใดๆ ขอพระรัตนตรัย โปรดงดโทษล่วงเกินอันนั้น เพื่อความสำรวมระมัดระวังในกาลต่อไป

โดยเจตนาอันเป็นกุศลนี้ ขอผลานิสงส์ผลบุญ ที่คณะศิษยานุศิษย์ได้กระทำ จงดลบันดาลอุดหนุนค้ำจุน ให้เจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ธนสารสมบัติ สวรรค์สมบัติ และนิพพานสมบัติ บรรลุถึงสิ่งที่พึงประสงค์ทุกประการ

คณะเรือบุญปากน้ำ
ศิษย์ท่านพ่อลี ธัมมธโร

สารบัญ

ทุกข์ไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด ๑
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

คำสอนของพระพุทธเจ้าให้จดจำลึกๆ ๖
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

จิตที่อิ่มธรรม ๑๐
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

ธรรมสมบัติมีในใจแล้วไม่จน ๑๕
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

เป็นพลังจิตของท่าน ๑๙
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

เป็นพระมีหลักเกณฑ์อยู่มาก ๒๒
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

มนุษย์เรามีค่าอยู่กับยางอาย ๒๖
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

นักล่า ๓๖
พระธรรมเทศนาโดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

คำปรารภท้ายเล่ม ๔๐

โดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

ทุกข์ไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด

หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน
มอบทองคำเข้าสู่คลังหลวงแล้ว จำนวน ๘๕๓ แท่ง
น้ำหนักรวม ๑๑,๐๓๗.๘๖ กิโลกรัม (ณ วันที่ ๑๙ มี.ค.๒๕๕๑)

ยอดเงินอันนี้ (ทองคำหลวงตา ๑๒ ตัน ๖๒ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ตึกสงฆ์อาพาธ ๑๐ ชั้นตั้งไว้ ๕๐๐ ล้าน ได้แล้ว ๒๙๘,๑๔๑,๔๖๐ บาทครับ) ตัวตึก ๒๐๐ ล้าน ส่วน ๓๐๐ ล้านพวกเครื่องมือแพทย์ เวชภัณฑ์ เรากะไว้อย่างนั้นแหละ แล้วแต่จะเห็นสมควรได้ขนาดไหนเอา

เราก็ไม่ค่อยได้อยู่ วันนั้นไปนั้น วันนี้ไปนี้ ไม่ใช่อะไรละ สงเคราะห์โลก เราไม่เอาอะไรเราพูดจริงๆ ที่เราหมุนตัวรอบอยู่นี้ หมุนเพื่อโลกต่างหาก สำหรับเราเองเราไม่มีอะไร หมดทุกอย่าง

ในหัวใจนี่ พูดตรงๆ หมดแล้วงานในพุทธศาสนา งานในภพในชาติ เกิดชาตินั้นชาตินี้เท่าไรหมดโดยสิ้นเชิง รู้ในตัวขาดสะบั้นไป หมดแล้ว กิเลสตัวเดียวนี้ละตัวทำลายโลกให้ลำบากลำบน ไม่ว่าคนมีคนจนอยู่ใต้อำนาจของกิเลสตัวนี้ มันบีบบังคับตลอดเวลา ตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีทุกข์ พระอรหันต์ไม่มีทุกข์ในโลก แม้จะอยู่กับธาตุกับขันธ์ก็ไม่เข้าถึง ก็อยู่ของมันอย่างนั้นละ เราไม่ห่วงเรื่องความเป็นความตาย เราตัดมันขาดออกหมดแล้ว ยังเหลือแต่จิต จิตนี้ก็เป็นธรรมธาตุ เมื่อได้ชำระให้เห็นชัดเจนแล้วไม่ต้องถามใครรู้เอง พระพุทธเจ้ากี่พระองค์ สาวกกี่พระองค์ ท่านไม่ถามใครละ รู้ขึ้นมาแล้วดื่มด้วยกันหมดเลย นี่ละ ธรรมเลิศเลออย่างนั้น

อายุเราเท่าไรแล้วเดี๋ยวนี้ (ย่าง ๙๗ ปีแล้วครับ) ๙๗ นั่นมันจวนแล้วละ จวนก็จวนไป มันไปไม่ได้เหรอทิ้งปั๊วะไปเลย ไม่ต้องหวงต้องห่วงมันละ ชำระจิตตัวหวงห่วง ตัวกิเลสอยู่ในหัวใจให้หมด เราไม่ห่วงอะไรสามโลกธาตุนี้ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นของเล่นเมื่อไร **โลกุตรธรรมแปลว่าธรรมเหนือโลก** เหนือสมมุติทั้งมวล โลกุตรธรรมแปลว่าธรรมเหนือโลก ให้มันเข้าสู่จิตใจดวงใดเถอะเหนือโลกหมดทุกดวงใจ

วันหนึ่งไปแห่งหนึ่ง อีกวันหนึ่งไปแห่งหนึ่ง มีแต่สงเคราะห์โลกเรา ให้อยู่ไม่อยู่ ก็ไม่ใช่คนตายจะให้อยู่อย่างไรใช่ไหมล่ะ ตั้งแต่บุ้งกือมันก็ไปของมัน ตีนมันกี่ตีนดุ่มๆ ไป มันไม่ใช่พันตีนเหรอ ครั้นเวลาไปเอื่อยๆ ไป แน่ะอย่างนั้นละ มันก็ไปของมันได้

เราเวลามีชีวิตอยู่ก็ไปได้อย่างนี้ล่ะ เวลาไปได้ไป เวลาไปไม่ได้แล้วก็อย่างว่าจะเอาอะไรมาไป ธาตุขันธ์นี้ได้สักอาทิตย์กว่าแล้วมันเป็นของมันอย่างนี้ มันเป็นอย่างไรๆ ก็ไม่สนใจกับมันละเราดูแลรักษากันไปธาตุขันธ์ พอถึงวันปลงเท่านั้นเอง ปลงนี้ไปเข้านั้นอีกๆ ไม่เอา ปลงแล้วปลงเลย **ทุกฺขํ นตฺถิ อชาตสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด** เกิดมาก็เพื่อรับกองทุกข์ทั้งหมดถ้าเกิดมาแล้ว ไม่เกิดไม่มีทุกข์

๘ โมงจะครึ่งแล้ว ไปทุกวันละเราสงเคราะห์โลก ไม่ใช่อะไร เอาของไปลงที่นั่นไปลงที่นี่ทุกวัน ของนี้ก็ได้มาเรื่อยๆ เอาออกเรื่อย ธาตุขันธ์มันก็อ่อนลงทุกวันๆ ปีนี้อ่อนมากนะธาตุขันธ์ ลงจากที่นอนก็ตกที่นอน บางทีก็ล้มอยู่ในเตียงนั่นละเขาเอาเตียงไปให้ แต่ก่อนเราไม่เคยนอนเตียง เรานอนพื้นราบเสื่อผืนเดียวเท่านั้นแต่ไหนแต่ไรมาตลอด นี่เขาพึ่งเอาเตียงเอาอะไรมาให้ ตกเตียง แต่ก่อนไม่มีเตียงมันไม่ตก มีเตียงมันตกเตียง

โลกมันร้อนเพราะกิเลสนั่นละ กิเลสออกจากใจหมดแล้วไม่มี มีก็มีแต่ธาตุขันธ์ เจ็บหัวปวดศีรษะอะไรเหล่านี้มันก็เป็นอยู่นอกๆ ไม่เข้าถึงใจ ทุกข์ก็เป็นอยู่ในธาตุในขันธ์ ใจไม่ทุกข์มันก็สบายคนเรา ถ้าใจเป็นทุกข์ไม่เจ็บไม่ไข้ก็เป็นทุกข์ เป็นทุกข์ด้วยเรื่องอารมณ์ต่างๆ เอาละทีนี้จะให้พร

วันนี้จัดของไปวัดธรรมลี มีอะไรเอาไป ฟาดมันเต็มรถๆ ไปวัดธรรมลี เรียกแต่ธรรมนั้นธรรมนี้ เรียกธรรมลี บวชแล้วติดเลย บวชวันเผาศพพ่อแม่ครูอาจารย์มั่น วันนั้นวันบวชธรรมลี

ปลิงสู้ไม่ได้ เราขโมยไปไหนท่านก็ขโมยไปดักอยู่ข้างหน้าแล้วแหม เก่งนะธรรมลี ติดไปเรื่อย (หลวงปู่ลีเล่าให้ฟังใหม่ๆ ตามไม่ทัน เพราะไม่ได้จัดอัฐบริขารไว้ วันหลังจัดอัฐบริขารใส่บาตรไว้ก่อน แล้วคอยจ้องดูหลวงตา) นั่นแล้ว เราไปเราก็ว่าเราเป็นขโมย อันนั้นยิ่งขโมยใหญ่กว่าเรานะ พอไปโผล่นั้น

ไปเที่ยวกรรมฐานเราไม่ค่อยไปกับใครตอนเที่ยวกรรมฐาน ไปสบายๆ อารมณ์ ธรรมลีติดตามตลอด ไปชะโนดดงเรายังพิจารณาอยู่ ไปไหนก็ติดตามๆ เราไม่คิดก็เราไม่กลัวผี ธรรมลีกลัวผี ครั้นไปให้ธรรมลีอยู่ริมทุ่งนา เราไปอยู่ในกลางป่าช้าเลยละ ถ้าเรารู้ว่าธรรมลีกลัวผีเราจะไล่ไปอยู่นู้น เราจะมาอยู่ริมทุ่งขโมยหนีเลย โอ้ บาปสู้บุญไม่ได้นะ มาเล่าให้หมู่เพื่อนฟัง โอ๊ย หายใจมันจะไม่ถึงท้อง ท่านพาเข้าไปอยู่ในป่าช้าบ้านชะโนดดง ธรรมลีอยู่นี้เราว่า อยู่ริมทุ่ง เราเข้าไปอยู่นู้นกับป่าช้า ไปอยู่ตรงกลางเลย ถ้าเรารู้ว่าธรรมลีกลัวผีเราจะไล่ไปนั้น เราอยู่ข้างนอกแล้วเปิดหนีเลย มันก็บาปสู้บุญไม่ได้ ท่านก็คิดเองของท่าน เราจะดัดท่าน ดัดแต่ผิดพลาดทั้งนั้น ขบขันดี ธรรมลีกลัวผี ไอ้เรามันไม่กลัว ไปอยู่ในกลางป่าช้าเลยคนเดียว ให้ธรรมลีอยู่นู้นริมทุ่ง ไปอยู่คนเดียว เพราะเราจะไปคนเดียว ทางนี้ติดตามน่ะซี เลยให้อยู่ข้างนอก เราก็อยู่คนเดียว ป่าช้าซากผีดิบป่าช้าผีตายอยู่ด้วยกันได้

เราจะเอาของไปให้ธรรมลี ให้ใครจัดเสีย เศรษฐีธรรมนะ นั่นธรรมลีของเล่นเมื่อไร ใครไม่รู้เศรษฐีธรรม ใครไม่ค่อยรู้ ความเพียรเก่ง ไปกับเรา ความเพียรเก่ง ใจเด็ด วันนี้ไปผาแดง

ให้จัดของ มีอะไรจัดเสียเต็มรถๆ ไปเลย วัดเราวัดบริจาค มีเท่าไรออกหมดๆ เราไม่เก็บ

(ท่านอยากให้ไปนอนที่ถ้ำข้างบน) นั่นแหละ เราไปวัดธรรมลี อ้อมไปนู้นไปเที่ยวดู ไปเห็นถ้ำสวยงามเหมาะที่สุดกับการตายคนเดียว เอ้อ ที่นี่เหมาะนะ เราถ้าไม่จำเป็นเหลือวิสัยจริงๆ เราจะมาตายที่นี่ พอทราบว่าเราจะมาตายที่นี่เรามาแล้วเบิกออกหมด กว้างขวางเลยที่นี่ เป็นสนามใหญ่เลย โอ๋ย ไม่ตายที่นี่เราก็ว่างั้น ก็มันเหมาะสำหรับธรรมชาติ เราก็ธรรมชาติไปปั๊บเข้าไปที่นั่นแล้วหัวซุกเข้าตรงไหนแล้วไปเลย ไม่ยากอะไร อันนี้ไปเบิกกว้างโล่ง โอ๊ย ไม่มาตายที่นี่ เลยไม่ไปจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ละ ไปเห็นหนเดียวเท่านั้นไม่ไปอีกเลย

ขวนขวายได้อะไรมามาให้อันนี้หมดนะธรรมลี มีอะไรๆ มาให้หมด เราไม่เคยไปให้ (วันนี้เอาของไปให้ครับ) จัดของไปวัดธรรมลี ไปนอนสบายๆ ไม่ไกลไปจากนี้นิดเดียว ชั่วโมงหนึ่งอย่างมาก พอไปถึงก็นอน พอตื่นขึ้นอยากมาเมื่อไรก็มาเลย สบาย...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๒)

คำสอนของพระพุทธเจ้าให้จดจำลึกๆ

(หลวงปู่ลี กุสลธโร วัดป่าภูผาแดง ขอน้อมถวายองค์หลวงตาด้วยทองคำ ๕ บาท ๕๐ สตางค์ เงินสด ๗๓๐,๐๐๐ บาท) ไม่ขาดทุนนะธรรมลี ธรรมลีเกาะเราเหมือนปลิง ปลิงเกาะดึงไม่ออกเลยธรรมลี ไปดักข้างหน้า เราไม่ให้ใครไปด้วย เวลาเราจะไปแล้วขโมยดัก ไม่ใช่เล่นนะธรรมลี พอบวชแล้วติดเราเลย บวชวันเผาศพหลวงปู่มั่นที่วัดสุทธาวาส วันถวายเพลิงหลวงปู่มั่นบวชพระเยอะ บวชในวันนั้นเยอะ ธรรมลีบวช ทีนี้พอบวชเสร็จแล้วเราหลบไปเลย กลัวใครจะตามทัน หาหลีกไป ธรรมลีก็หลีกตามเอาจนไปอยู่ด้วย ไปไหนติดไปเลยๆ

การประกอบความพากเพียรเราเที่ยวกรรมฐานนี้ไม่เคยเอาใครไปด้วย ไปองค์เดียว คือความรับผิดชอบรอบตัวเราเท่านั้น

ไม่ต้องเกี่ยวข้องกับใครให้เป็นกังวล ไปเที่ยวกรรมฐานไปองค์เดียวๆ ตลอดเลย พ่อแม่ครูจารย์มั่นท่านก็ไม่เห็นว่าอะไร ท่านยังเสริมอีกด้วย เสริมเป็นบางองค์นะ บางองค์บางรายนี่สององค์สามองค์มาลาไปเที่ยว "ตั้งแต่นี่ก็ตกนรกให้เห็นอยู่ทั้งวันทั้งคืน มันจะไปตกหลุมไหนอีกล่ะ อยู่ในวัดนี้มันตกนรกทั้งวันทั้งคืนให้เห็นอยู่นี่น่ะ" ท่านว่าอย่างนั้นนะ "แล้วมันจะไปตกหลุมไหนอีก"

แต่ก็เดชะสำหรับกับเราไม่ปรากฏ ไปองค์เดียว เราไปที่ไหนไปองค์เดียว "เออ" ขึ้นเลยละ "ใครอย่าไปกวนท่านนะ" ปล่อยให้ไปองค์เดียว เที่ยวกรรมฐานเราจึงไปแต่องค์เดียวๆ ทั้งนั้นละ ถ้าไปหนึ่งมันก็เป็นน้ำไหลบ่า หนึ่งสองเลยมีแต่อารมณ์ของกันและกันติดกันอยู่นั้นละ ถ้าไปองค์เดียวปั๊บอยากฉันก็ตาม ไม่อยากฉันก็ตาม ตามลำพังเจ้าของ สบายดี แต่เรามักจะอดอาหารนะจนท้องเสีย คือเวลาไม่ฉันมันเบา การหลับการนอนไม่มีง่วง อดอาหารไม่ง่วง นอนเพียงสองชั่วโมงกลางคืนตื่นแล้ว อย่างนั้นละ

เราเที่ยวกรรมฐาน พ่อแม่ครูจารย์มั่น ว่าไปองค์เดียว "เออ" ทันทีเลย "ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ" ท่านเห็นนิสัยอันนี้ มันผาดโผน เวลากลับมานี่เห็นแต่หนังห่อกระดูกมาหาท่าน บางทีเหลืองเหมือนทาขมิ้นก็มี มันเป็นดีซ่านหรืออะไร เหลืองเหมือนทาขมิ้นเหลืองหมดตัวเลย แต่ไม่หลายวัน นิสัยมันผาดโผนอยู่ ใครไปด้วยจึงไม่อยากให้ไป ไปแต่เราคนเดียวๆ อยากฉันก็ฉัน ไม่ฉันก็เป็นเราคนเดียวไม่เป็นอารมณ์กับใคร ไปสะดวกดี

เวลาทำความเพียรนี่เหมือนจะตายอยู่ในป่าในเขานั่นละ ไปแต่องค์เดียว ไปสองเป็นสอง ไปสามเป็นสาม เหมือนน้ำไหลบ่า มันไม่มีกำลังความรับผิดชอบซึ่งกันและกันหากเป็นอยู่ภายในใจ ถ้าหากเราไปคนเดียวป่าช้าอยู่กับเราเท่านั้นพอ นั่นละสนุกทำความเพียร เพราะฉะนั้นจึงไปตามนิสัยของเรา พ่อแม่ครูจารย์ท่านก็เสริมด้วย ไปองค์เดียว “เออ ให้ไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ” คือกลัวพระจะไปกับเรา ก็ร่มโพธิ์ใหญ่อยู่นั้น ท่านจะสนใจไปอะไร แต่ท่านขู่ไว้เลย เพราะท่านรู้จักนิสัยเรา นิสัยเรามันมักจะผาดโผนอยู่ตลอดเวลา

เที่ยวกรรมฐานก็ไปแต่องค์เดียวเรา เราไม่ให้ใครไป ไปแต่องค์เดียวทั้งนั้น พ่อแม่ครูจารย์ท่านก็เสริมด้วย “เออไป ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ” เพราะท่านเห็นนิสัยผาดโผน เอาจริงๆ นะเราอยู่ในวัดในวาก็เหมือนกัน เป็นบ๋อยของพระของเณรทั้งหลายละ เพื่อพ่อแม่ครูจารย์อยู่สะดวกสบาย ไม่ให้ใครเพ่นพ่านนะ เราคอยกำกับอยู่ตลอด อยู่ไหนก็ตามเราคอยกำกับพระเณรไม่ให้จุ้นจ้าน เราเคารพสุดยอดละพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้ สุดยอดจริงๆ

อัฐิของท่านก็กลายเป็นพระธาตุไปหมดพ่อแม่ครูจารย์มั่นนั่นละคือพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบัน ถ้าอัฐิกลายเป็นพระธาตุแล้วนั่นละบอกชัดเจน นั่นคือพระอรหันต์ในสมัยปัจจุบันมีสมัยทุกวันนี้มีอยู่หลายองค์ที่ตายแล้วอัฐิกลายเป็นพระธาตุๆ มีหลายองค์ แต่ไม่เป็นเรื่องที่จะนำมาพูดทั่วๆ ไปอย่างนั้น พูดเพื่อเป็นคติพูดกลางๆ ไปเลย

(เมื่อวานหลวงตาเมตตานำของไปบริจาคให้ทางโรงพยาบาลอุดรถึง ๑๖ คันรถครับ ส่วนทองคำทำพิธีมอบวันที่ ๑๒ ธันวาคม เวลา ๑๑ น. ฟ้าหญิงจะเสด็จเป็นประธานรับมอบทองคำ)

ทองคำไม่ทราบว่าได้เท่าไรแล้ว (๑๒ ตันกับ ๕๐ กิโลครับ) เราก็พอใจได้หาของเข้าส่วนรวมๆ เราพอใจ

คำสอนของพระพุทธเจ้าให้พากันจดจำลึกๆ คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่มีผิดเลย สอนอย่างไรเป็นอย่างนั้นจริงๆ จึงชื่อว่าศาสดาองค์เอกสอนโลก คำสอนพระพุทธเจ้าใครทำตามเป็นไปตามนั้นละ อย่างพระอรหันต์ๆ ได้ยินแต่ครั้งพุทธกาลว่า ท่านสำเร็จอยู่ในที่นั่นๆ เวลาพระอรหันต์ท่านนิพพานเงียบเลย ไม่ค่อยได้ข่าวในตำรับตำราไม่ค่อยมี คือท่านสบายมาก พระอรหันต์ พอถึงกาลเวลาจะไปแล้วเหรอปั๊บเข้าในร่มไม้ร่มใดแล้วพิจารณาปุ๊บๆ ดีดผึงไปเลย เป็นอย่างนั้นละผู้สิ้นกิเลสตาย ตายง่าย ผู้ไม่สิ้นกิเลสนี้ทิ้งตัวตกเสื่อตกหมอนตกเตียงตกอะไรไปเลย ผู้มีสติสมบูรณ์แล้วดังพระอรหันต์เรียกว่าสติวินัย มีสติสมบูรณ์ ไม่ค่อยผิดพลาดนะ ตายท่านก็ตายง่าย ที่ไหนตายได้เลย เป็นอย่างนั้นละไม่ได้ห่วงหน้าห่วงอะไร พวกเราจะตายทั้งห่วงนั้น ห่วงนี้ ห่วงผัวไปด้วยกัน แล้วสุดท้ายไม่ได้อะไรละ ได้แต่ความห่วงความหวงไม่เป็นท่าเลย เอาละวันนี้เอาเท่านั้นนะ ให้พร...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒)

จิตที่อิ่มธรรม

หลวงปู่ลีหรือธรรมลีวัดถ้ำผาแดงถวายผ้าป่าสร้างตึกสงฆ์โรงพยาบาลอุดรธานี เงินสด ๕๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็น ๒๕๐ กอง ทองคำ ๒ บาท ๓ สลึง คือผ้าป่าสร้างตึกสงฆ์โรงพยาบาลเป็นเงินสด ๕๐๐,๐๐๐ บาท เอามาเรื่อยนะ ธรรมลีนี้เอาของมาปัจจัยเอามาเรื่อยๆ ไม่ว่าองค์ไหนละอยู่แถวนั้นเอามาเรื่อยๆ นะ แถวนาคูณ หนองกอง ผาแดง มาทั้งนั้นละ เมื่อเร็วๆ นี้เพียรก็มา ท่านป่วย มานี่ถวายเช็คเท่าไร เป็นล้านบาทนู่นน่ะ เมื่อสองสามวันนี้ ท่านเพียร มาจากหนองกอง

ท่านเหล่านี้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบทั้งนั้น เป็นลูกศิษย์เรามาตั้งแต่ต้นเลย ที่ออกไปนี้ถูกเราขับไล่ออกไปนะ นี่ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงป่านนี้ตามธรรมดาเป็นพ่อตาแม่ยายเขาได้แล้วมันขนาดนั้นละ นี่ยังมาเป็นลูกเขยใหม่มันอย่างไรนี่ ไป ไล่ไปองค์นั้นไปอยู่นั้น องค์นี้ไปอยู่นี้ ท่านเพียรไปหนองกอง ท่านบุญมีไปอยู่นาคูณ ธรรมลีไปอยู่ผาแดง อันนี้ไล่ไม่ค่อยไปนะ ไล่ทางนี้หลบมาทางนี้ ไล่ทางนี้หลบมาทางนี้นะ ธรรมลีอยู่กับเรามาดั้งเดิม สร้างตึกสงฆ์โรงพยาบาลอุดร เงินสดมาถวายวันนี้ธรรมลี วัดถ้ำผาแดง ถวายผ้าป่าสร้างตึกสงฆ์ โรงพยาบาลอุดร เงินสด ๕๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็น ๒๕๐ กอง ทองคำ ๒ บาท ๓ สลึง

ได้มาอย่างนี้แหละ องค์นั้นเอามา องค์นี้เอามา ไหลเข้ามาๆ ทางนี้ยกตูมเลยๆ อย่างนั้นละลำพังเจ้าของได้เรื่องอะไร มันได้แต่ลูกศิษย์ลูกหา มีแต่ว้อๆ พวกนี้เป็นลูกศิษย์เรามาดั้งเดิมนะนี่

ตั้งแต่บวชใหม่ๆ ท่านบุญมี ท่านเพียร ธรรมลี ธรรมลีบวชวันเผาศพหลวงปู่มั่น เราจำได้อยู่ บวชวันนั้นละวันเผาศพ พอบวชแล้วติดตามเราไปเลย นี่ละเหนียวที่สุด ถ้าเป็นปลิงดึงไม่ออกนะโห ของเล่นเมื่อไรน่ะ เหนียวมากนะ เพราะนิสัยเราชอบไปคนเดียวแต่ไหนแต่ไรมาไปคนเดียว พอเผาศพหลวงปู่มั่นเสร็จแล้วจะไปคนเดียว ไปไม่ได้ รุมๆ กันมา

ธรรมลีกลัวผี ไปพักอยู่ที่มันจนตรอกจริงๆ คือที่นั่นมันเหมาะมาก พักอยู่ทางชะโนดดงทางนู้น อยู่ป่าลึกๆ เป็นป่าช้าเขาที่นั่น เหมาะ ไม่มีใครเข้าไปยุ่งเลย เราไปหาเรื่องอยู่เอาที่นั่นไล่ธรรมลีไปอยู่นู้นปากทางเข้ามาริมทุ่งนา เราเข้าไปอยู่ในป่าช้าเลยคนเดียว สบายเลยตลอดจนกระทั่งวันจากมา โอ๊ย ธรรมลีมาระบายให้หมู่เพื่อนฟัง รอดตายมานี่ พอดีบุญช่วย ว่าบุญช่วยท่านไล่เราให้อยู่ริมทุ่งนา ทุ่งร้างละไม่ได้ทำนา ท่านไล่เราอยู่ที่นู่นท่านไปอยู่ในนู้นลึกๆ คนเดียว ถ้าท่านไล่เราไปนั้นเราตายเลยว่าอย่างนั้นนะ นี่พอดีท่านเข้าไปเอง ไล่เราอยู่ริมเราก็เลยอยู่สบาย ธรรมลีกลัวผี ถ้าเรารู้ว่ากลัวผีเราจะไล่เข้าไปหาป่าผี

กลัวเท่าไรยิ่งเข้าๆ การปฏิบัติเป็นอย่างนั้นนะ ดัดเจ้าของดัดอย่างนั้น เคยดัดมาแล้วนะที่ว่านี่ อยู่ๆ กลัว อยู่ในป่าเปลี่ยวไปหาที่เช่นนั้นละ เป็นอยู่กลางวันกลางคืนเหมือนว่าได้ระวังอยู่ตลอด อยู่ในป่าเสือ ไปอยู่อย่างนั้น ดัด ทีนี้จิตกับสติมันก็ไม่พรากจากกัน ถ้าสติรักษาอยู่แล้วมันไม่เป็นอะไรละ เราไปอยู่อย่างนั้นดัดสันดานเจ้าของ ไม่ใช่ไม่กลัวนะ กลัว กลัวเท่าไร

ยิ่งบุกเข้าไป ไม่อย่างนั้นไม่เรียกว่าดัดกิเลสตัวกลัวคือกิเลสตัวกล้าหาญคือธรรมซัดกันเลย เอากิเลสล้มระนาว เป็นอย่างนั้นละ ไปหาอยู่ในที่เช่นนั้นละ

การทำความเพียรดัดเจ้าของต้องดัดเอามากจริงๆ เพราะฉะนั้นจึงไปแต่คนเดียว ไปกรรมฐานเราไม่ไปกับใครนะ เราไปคนเดียวเราตลอดเลย ตอนเผาศพพ่อแม่ครูอาจารย์มั่นแล้ว หมู่เพื่อนรุมตามนะ ขโมยหนีไปไหนไม่ได้รุมตาม กลางคืนเรา

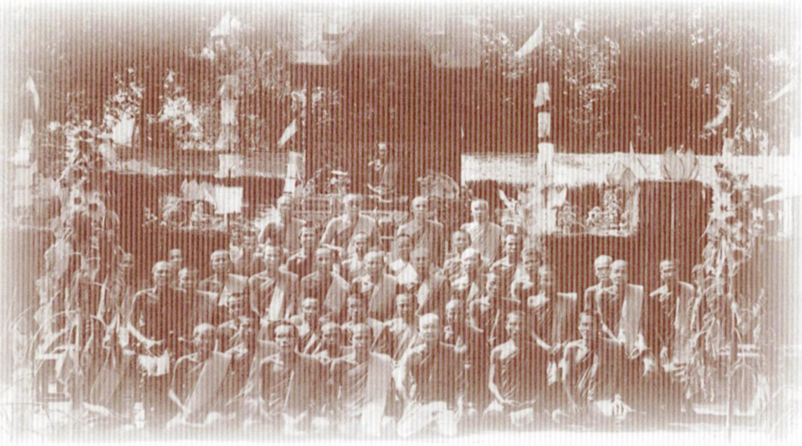

ขโมยหนี หมู่เพื่อนอยู่เงียบๆ เราเตรียมของเรียบร้อยแล้วไปดูหมู่เพื่อน เห็นองค์นั้นเดินจงกรม องค์นี้นั่งสมาธิภาวนา เราสะพายบาตรเปิดออกทางนี้ไปเลย หายเงียบตื่นเช้าขึ้นมา โอ้โห! ยุ่งกันใหญ่เลย ไม่ทราบไปทางไหน เราไปกลางคืน เป็นอย่างนั้นล่ะ มันไม่สบาย ไปอยู่กับหมู่กับเพื่อนต่อใครต่อใคร หนึ่งเป็นหนึ่งสองเป็นสอง เป็นน้ำไหลบ่า มันไม่ได้แรง ถ้าน้ำมีท่อเดียวมันพุ่งๆ เราคนเดียว ป่าช้าอยู่กับเราซัดกันเลยละ ความเพียรดี

ทองคำได้มากอยู่นะ ๑๑,๙๑๕ กิโล ได้มากอยู่ทองคำ ดอลลาร์ดูเหมือน ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ นี่ดอลลาร์ เก็บหอมรอมริบเข้าไปสู่ส่วนรวม มันมีอย่างหนึ่งที่เราเป็นผู้หา เป็นผู้นำ ไม่มีคำว่าตกเรี่ยเสียหายไม่มีเลย บริสุทธิ์ร้อยทั้งร้อยเลยตลอด ไม่มีคำว่าตกเรี่ยเสียหายไปไหนไม่มี นั่นละธรรมๆ เป็นอย่างนั้นนะ เสมอไปเลย ตายใจได้ ธรรมตายใจได้เลย ถ้าเป็นโลกไม่ได้ ฉิบหายหมด

พี่น้องทั้งหลายให้พากันสร้างความดีให้มากนะ ความดีนี้เด่นแล้วธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันนะ เราว่าธรรมอย่างนั้นว่าใจอย่างนี้ ตอนนี้เป็นเราคาดเราหมาย ความคาดหมายกับความจริงต่างกันมาก เวลาเราบำเพ็ญเข้าไป บำเพ็ญเข้าไป ธรรมกับใจค่อยประสานกันเข้า ประสานกันเข้า แต่ก่อนใจไม่มีธรรม ร้อนมากนะ ยุ่งมาก ร้อนมาก พอมีธรรมเข้าค่อยชุ่มเย็นๆ ต่อไปธรรมมีมากเข้าๆ ใจก็หนาแน่นมั่นคงทางศีลทางธรรม ทางความดีงามเข้าโดยลำดับๆ เอาเสียจนกระทั่งถึงว่าใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วนั่นละทีนี้พอ

คือใจกับธรรม ธรรมหนึ่ง ใจหนึ่งประสานกัน แต่ก่อนบำเพ็ญธรรมๆ เรียกว่าใจเสาะแสวงหาธรรม ต่อมาไหลเข้ามาเรื่อยๆ มากเข้าๆ จนไหลมาเป็นอันเดียวกัน ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วนั่นละพอ ทางธรรมะท่านมีพอ ทางโลกไม่พอ เหมือนไฟได้เชื้อ ไสเชื้อเข้าไปเท่าไรแสดงเปลวจรดเมฆ ความโลภ.. คนนั้นได้อันนั้นคนนี้ได้อันนี้อย่าว่าเขาจะพอใจ นั่นละเสริมไฟ

ให้เขา ให้ความโลภ เสริมไฟให้ ส่วนธรรมได้มากได้น้อยอบอุ่นไปเรื่อยๆ พอ พอแล้วอบอุ่นเต็มที่เลย นี่เรียกว่าคนว่างงาน ให้มันเห็นอย่างนั้นซิ

คนว่างงานทุกข์จนค้นแค้นหากินไม่พอปากพอท้อง คนว่างงาน แต่ใจว่างงานนี้อิ่มพอ คือใจว่างงานนี้หมด อะไรที่จะเป็นข้าศึกต่อใจชำระออกๆ กิเลสนั้นแหละเป็นข้าศึกต่อใจ ชำระออกๆ จนกระทั่งถึงเหลือแต่ใจล้วนๆ เป็นธรรมทั้งแท่งแล้วหมดความหิวความโหยความดีดความดิ้นไม่มี หมดเลย มันก็ชี้นิ้วได้เลยว่ามีกิเลสเท่านั้นตัวดีดตัวดิ้น ธรรมล้วนๆ ไม่ดิ้นไม่ดีด นั่นละจิตว่างงาน จิตท่านผู้สิ้นกิเลส อย่างจิตพระอรหันต์แน่เลย ชี้นิ้วเลย เรียกว่าจิตว่างงาน ไปอะไรอยู่อะไรก็อยู่กับเขาไปอย่างนั้น แต่ไม่มีที่จะหยิบจะเอา ไม่มีอะไรเลิศเลอเกินจิตดวงนี้ ดวงนี้เหนือไปตลอด เหนือไปตลอด

นั่นละจิตที่อิ่มธรรม ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้ว อิ่มตลอด ไปไหนก็สักแต่ว่าไปว่าดูว่าอะไร หากไม่ติดไม่ข้องกับอะไร ไม่รักไม่ชังอะไร ไม่อยากได้อะไร คืออะไรก็สู้อันนี้ไม่ได้ อันนี้เหนือกว่าๆ ทุกอย่าง ให้พากันบำเพ็ญ เมื่อประจักษ์แล้วมันจะประจักษ์ที่ใจ พระพุทธเจ้าสอนลงว่า **สนฺทิฏฺฐิโก** ผู้บำเพ็ญจะรู้เองเห็นเองในเจ้าของ ได้มากน้อยก็รู้เองเห็นเอง คือจิตเวลาอิ่มธรรมแล้วธรรมกับใจเป็นอันเดียวกัน อิ่มล่ะทีนี้พอ นั่นละใจว่างงาน เอาล่ะทีนี้พอ...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒)

โดย หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

ธรรมสมบัติมีในใจแล้วไม่จน

(ทองคำของหลวงตารวมทั้งหมด ๑๑,๙๕๗ กิโลกรัม เข้าคลังหลวง ดอลลาร์ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วครับ ตึกสงฆ์อาพาธ ๑๐ ชั้น ตั้งยอดไว้ ๒๐๐ ล้าน ได้มาแล้ว ๑๙๐,๕๗๐,๐๖๑ บาท คิดเป็นผ้าป่า ๙๕,๒๘๕ กองครับ)

ปัจจัยของธรรมลี กุสลธโร วัดถ้ำผาแดง น้อมกราบถวายสร้างตึกสงฆ์อาพาธ เงินสด ๓๓๐,๐๐๐ บาท เช็คส่วนตัว ๑๐,๙๙๘ บาท รวม ๓๔๙,๙๙๘ บาท เป็นจำนวนกอง ๑๖๕ กอง

เมื่อวานไปวัดสุทธาวาส ออกจากวัดนี้ไปแล้วไปสุทธาวาส ดูดดื่มคือพ่อแม่ครูอาจารย์มั่นอยู่ที่นั่น แล้วเริ่มต้นมาตั้งแต่สร้างวัดสุทธาวาส หลวงปู่เสาร์-หลวงปู่มั่นท่านมาพักที่นั่น เขาเลยขอสร้างวัดที่นั่น เป็นดงหมดแต่ก่อนดงหมดเลย ไม่มีบ้านคน ท่านไปพักที่นั่นเป็นเหมือนว่าท่านสร้างวัด เราไปหาท่านเสมอ

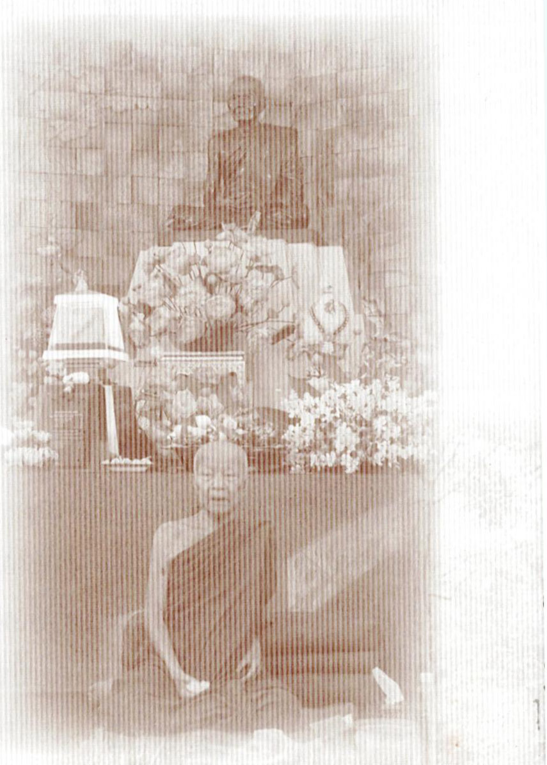

ระยะนี้คนเต็มวัดๆ ทุกวันนะ เห็นเต็มอยู่ข้างนอกเต็มไปหมดเลยคน สามสี่ห้าวันมานี้คนเต็มวัด เต็มเข้ามาข้างใน วัดนี่กลายเป็นทำเลท่องเที่ยวของคน อย่างไรกันนี่ มากจริงๆ สามวันเต็มหน้าวัดเต็มหมด แล้วออกไปไม่ได้ พอมองเห็นคนมากแล้วกลับเลย ไม่ได้ออกไปประตูละ พอมองเห็นเต็มแล้วกลับเข้า คนมากจริงๆ มันรุมเอาจะตายจริงๆ เราน่ะ คนมากนะ

วันเสาร์-วันอาทิตย์ วันพระ วันโกน ให้มีศีลธรรมติดตัวประจำนิสัยของชาวพุทธ ศาสนาอื่นๆ เขาไปตามนั้นของเขา ศาสนาพุทธของเราซึ่งเป็นศาสนาสำคัญมาก ในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือ ๗ ๘ ค่ำ ๑๔ ๑๕ ค่ำ ควรจะได้ไปวัดไปวา ฟังอรรถฟังธรรม ได้ทำบุญให้ทานก็เป็นผลเป็นประโยชน์แก่เรา วันหนึ่งๆ ตื่นขึ้นมากินจนกระทั่งหลับ แล้วตื่นขึ้นมากินตลอด ส่วนจะแสวงหาอรรถหาธรรมไม่แสวงไม่ได้นะ

จิตดวงนี้ไม่เคยตายนะ จิตอยู่ในร่างของเราทุกคนๆ อยู่ด้วยบุญด้วยกรรมนะ อยู่นี้เป็นมนุษย์ตายออกจากนี้ผู้จะลงนรกน่ะมันมาก ผู้ที่ไปสวรรค์มีน้อย มีเทวดาเขามาถามเหมือนกันนั่นแหละ นอนฝันไปว่าเทวดาเขามาถาม ทำไมมนุษย์เราไปสวรรค์น้อยมาก แต่ไปทางเสียหายมีมากจริงๆ เขาทำไมเขารู้ดูซิ พวกเทพทั้งหลายเขาอยู่ข้างบน เขามาถามเรา เราก็เลยจะจนตรอก หาทางออกจนได้ หาทางออกขบขันดีนะทางออก

เขามาถามเราพวกเทวดาทั้งหลาย มนุษย์นี้ยุ่งมาก ทำไมเขารู้ว่ามนุษย์ยุ่งมาก เขาอยู่ชั้นหนึ่ง มนุษย์ยุ่งด้วยกันทั่วประเทศทำไมไม่รู้ว่ายุ่งมาก เขาอยู่ทางนู้นเขายังมาว่ามนุษย์นี

ยุ่งมากเขาว่าอย่างนั้น แปลกอันนี้ละนะ พวกเทพทั้งหลายเขาอยู่ข้างบนเขายังมาทราบว่ามนุษย์นี้ยุ่งมาก ศีลธรรมไม่มีติดตัว นั่นละฟังซิศีลธรรมต้องออกหน้าเสมอ ถ้าศีลธรรมมีอยู่ที่ใด บุคคลใด สมาคมใดแล้ว สถานที่นั่นจะสงบร่มเย็นดี ถ้าไม่มีศีลธรรมแล้วมีแต่พวกเหล้าพวกสุรายาเมา กินก็เป็นบ้ากันไปหมดไม่เป็นท่านะ

ให้ฟังเสียงพระพุทธเจ้าบ้างนะ พระพุทธเจ้าเสียงบริสุทธิ์ตรัสธรรมเทศนาออกมาเรียกว่า **สฺวากฺขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคตรัสไว้ชอบแล้ว** ท่านตรัสไว้ชอบไม่ผิด แต่พวกเรามีแต่ผิดตลอด แล้วหาความถูกต้องไม่มี จะหาความดีมาจากไหน ไม่มีความดีนะ ต้องหาความดี ตามธรรมที่ท่านสอน ผู้สอนเป็นผู้สิ้นกิเลส พระพุทธเจ้าเป็นผู้สิ้นกิเลสทรงไว้ซึ่งโลกวิทู โลกนอกโลกใน โลกผีโลกคน โลกนรก เทวบุตรเทวดา พระพุทธเจ้าทรงทราบละเอียดละออมากแล้วนำสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่มาสั่งสอนโลก ทำไมจึงไม่สนใจบ้าง ให้พากันสนใจนะ

เรื่องศีลเรื่องธรรมนี้มันไปยากอยู่นะ มันไม่อยากไป มันไปยากก็คือไม่อยากไป ถ้าไปหาตกปลาล่าสัตว์ต่างๆ เข้าโรงสุรายาเมาแล้วเร็ว พวกนี้เร็ว เพราะฉะนั้นนรกอเวจีมันจึงเต็มด้วยสัตว์จำพวกนี้แหละ พวกดีไม่ไป ขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมมีไว้แล้วตั้งกัปตั้งกัลป์ พวกเทวดา-อินทร์-พรหม-สวรรค์-นรก มีไว้ดั้งเดิมเพราะเป็นสถานที่สัตว์ท่องเที่ยวและอยู่เสวยกรรม ถ้าคนทำชั่วก็ลงไปทางชั่ว เสวยกรรมชั่ว มีตั้งแต่กองทุกข์โดยถ่ายเดียว

ถ้าผู้สร้างความดีก็มีกรรมดีไว้สำหรับเสวย ไปที่ไหนก็สมหวัง ไปเกิดเป็นอะไรเป็นภพเป็นชาติที่สมหวังนะ ถ้าทำตั้งแต่ความชั่วเกิดที่ไหนมีตั้งแต่ไม่สมหวังๆ นั่นละ เราจะไปหาเกิดในที่สมหวังเหรอ เรามาเกิดเป็นมนุษย์นี้เราก็ว่าไม่สมหวังอยู่นะ เขาเป็นเศรษฐีกุฎุมพี เงินทองข้าวของมีมาก เราไม่มีอะไรเลย แล้วเอาวัตถุมาอวดธรรมเสีย ไม่มีอะไรก็ตาม ถ้าเป็นเรื่องของธรรมขอให้มีธรรมสมบัติในใจเถอะ ถ้าธรรมสมบัติมีในใจแล้วไม่จน มนุษย์เรานี้ไม่จน ไปไหนไม่จน เพราะบุญกรรมอยู่ที่ใจ ไม่ได้อยู่ที่ร่างกาย ร่างกายพอถึงเวลาแล้วมันก็พังไป ที่หลับที่นอนหมอนมุ้งตึกรามบ้านช่องพังทั้งนั้น แต่จิตนี้ไม่พัง กรรมชั่ว-กรรมดีไม่พัง มันติดกับหัวใจไป ติดหัวใจไปถ้ามีกรรมชั่วมากก็พาให้ลงทางต่ำ ถ้ามีความดีมากก็ดันขึ้นให้ไปที่สูง ให้จำเอาไว้ พูดเท่านี้ก็เหนื่อยแล้ว ไม่เหมือนแต่ก่อน พูดไปๆ เหนื่อย จึงไม่อยากพูดอะไรเลย ให้พรนะ...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒)

เป็นพลังจิตของท่าน

(ยอดรับบริจาคผ้าป่า ๘๔,๐๐๐ กอง สร้างตึกสงฆ์อาพาธ ๑๐ ชั้น โรงพยาบาลอุดร ณ วันที่ ๒๐ กุมภา รวมเงินฝากผ่านธนาคารทั้ง ๓ ธนาคารเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๐,๖๐๙,๕๕๑ บาท)

(ทองคำเข้าคลังหลวง ๑๑,๖๓๗ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์)

ท่านอาจารย์ฝั้นนี้อำนาจจิตของท่านแรงมาก นี่ละเป็นไปตามนิสัยอย่างท่านอาจารย์ฝั้นนี้กำลังหรือพลังจิตของท่านมีกำลังมาก และท่านพ่อลีองค์หนึ่ง ท่านอาจารย์ฝั้นนี้มองได้ชัดๆ เห็นได้ชัดๆ เลย อย่างที่เราเป็นละทายล่วงหน้าเลย วันนี้จะมีอะไรเกิดขึ้นแน่นอนละ มองเห็นชัดๆ เลย คือไม่มีเหตุมีผลมันก็เป็น มันกีดมันขวางของมันอยู่นั้นละ คือท่านอาจารย์ฝั้นเสียเรื่องราวเป็นอย่างนั้นนะ ที่เราจะออกจากวัดดงศรีชมภูมาวัดนี้ละมาไม่ได้เลย ติดนั้นติดนี้ติดตลอด ไม่ยอมให้ไป ติดอย่างไม่มีเหตุมีผลพูดง่ายๆ เรียกว่าไม่มีเหตุมีผล แต่เป็นพลังจิตของท่านทำให้ติด ไปไม่ได้

พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร

ท่านพ่อลี ธัมมธโร

เราก็ไม่พูดมากละพูดย่อๆ เลย คือมันมีแต่เรื่องติด ไม่สมควรจะติด ติดตลอดๆ เลย จนเราได้พูด มันจะมีอะไรวันนี้นะ มันชัดเจนมากเหลือเกิน คอยฟังนะมันจะมีแหละ อันนี้ก็ท่านเอียนมาจากกรุงเทพฯ มาฉันจังหันที่ตังลัง ฉันเสร็จแล้วเอาเรื่องท่านอาจารย์ฝั้นมรณภาพไปวัดดงศรีชมภูไปหาเรา บอกว่าท่านอาจารย์ฝั้นเสียแล้วเมื่อคืนนี้ โอ๋ ใช่อันนี้ละ เอาละทีนี้รถไม่ต้องติดเครื่อง เหยียบคันเร่งเลย มันเป็นอย่างนั้นนะ อำนาจจิตของท่านนั่นละ คือท่านกับเรารู้สึกท่านเมตตามากอยู่นะกับเรา ท่านอาจารย์ฝั้นท่านเมตตามากเป็นพิเศษ

(เจดีย์ท่านสามครั้งสี่ครั้งไม่สำเร็จต้องยกขบวนมาหาหลวงตา)

เราปัดตั้งแต่ต้นแล้วแหละ คือเราสร้างพิพิธภัณฑ์หลวงปู่มั่นเราที่วัดสุทธาวาส เราก็ปัดแล้ว สร้างเจดีย์ท่านอาจารย์ฝั้นให้ใครก็ทำเถอะ เป็นหัวหน้าเป็นประธาน ซัดอยู่สามปี สุดท้ายยกขบวนมาเลย ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ผู้กำกับการตำรวจจังหวัดสกลนคร และพวกประชาชนญาติโยมแห่กันมา บอกว่าหมดหนทางที่จะไปแล้ว เหลือแต่ท่านอาจารย์องค์เดียว ก็เราปัดแล้วนี่เราไม่เอา องค์ไหนเตะกันถีบกันยันกันล้มๆ ใครเป็นหัวหน้าไม่ได้ สุดท้ายต้องมาหาเรา ยกขบวนมาเลยมาพูดเหตุพูดผลฟัง เวลานี้คณะกรรมการมาประชุมกันเพียง ๕ คนเท่านั้น ครั้งสุดท้ายหมดหนทางแล้วเลยต้องยกขบวนมาหาเรา สุดท้ายเราก็รับให้ อย่างนั้นละจะว่าอย่างไร จากนั้นก็ขึ้นเลยๆ เจดีย์ท่านอาจารย์ฝั้น

๑๒ ล้านนะนั่น เจดีย์ใหญ่ที่วัดอุดมสมพร ๑๒ ล้าน เหลือ ๘ แสนเราก็มอบให้วัดนั้นเลย วัดนั้นเป็นวัดรับเป็นรับตายทุกอย่าง เศษ ๘ แสนบาทก็เลยมอบให้วัดนั้นเลย

(หลวงปู่ลีกราบถวายปัจจัยสร้างตึกสงฆ์อาพาธ)

หลวงปู่ลีไม่ใช่เล่นนะนี่ พูดถึงหลวงปู่ลี หลวงปู่ลีนี่กลัวผี คือท่านใจแขวนอยู่บนฟ้ากลัวแต่เราจะสั่งไปอยู่ในป่าช้า เราให้ธรรมลีอยู่แถวทุ่ง เราก็อยู่ในป่าช้าคนเดียวไปภาวนาอยู่ในนั้นออกมา โอ๊ย ใจหายจะตายกลัวท่านจะไล่เข้าไปอยู่ในป่าช้า ถ้าเราทราบว่าท่านกลัวผีเราจะไล่เข้าไปนั้นจริงๆ แต่นี้เราไม่ทราบ เราเลยเข้าไปอยู่ในป่าผีเสียเอง ไปภาวนามันสบายในนั้นไม่มีใครเลย เขากลัวผีเขาไม่ไป ทางนี้อยู่ทุ่ง

วัดถ้ำผาแดงน้อมถวายผ้าป่าตึกสงฆ์อาพาธ โรงพยาบาลอุดร จำนวน ๖๐๐ กอง เป็นเงิน ๑ ล้าน ๒ แสนบาท นี่ของธรรมลี...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒)

เป็นพระมีหลักเกณฑ์อยู่มาก

วัดธรรมลีผาแดงว่ามีฝายอยู่ข้างบน วัดอยู่ข้างล่าง ฝายอยู่ข้างบน เราก็ไม่เคยเห็นแล้วไม่เคยคิด พึ่งมีคนมาเล่าให้ฟังเมื่อสองสามวัน เขาได้ตะพาบน้ำแล้วเขาว่าเอาไปปล่อยที่ไหน เขาเอามาให้วัดนี้ เราก็ไม่ทราบว่าไปปล่อยที่ไหน มีคนบอกว่าไปปล่อยที่วัดอาจารย์ลี ที่ฝายท่าน ว่าอย่างนั้นนะ อยู่ข้างบนนู่น ตะพาบใหญ่นะ เขาเอามาวัดนี้ ตะพาบน้ำใหญ่ ดูเหมือนเอาไปแล้วนะ เขาเอามาเราก็บอกสถานที่ที่ควรจะปล่อยสัตว์นี้ให้เขาอยู่เป็นผาสุก ไม่ถูกทำลาย มีผู้บอกว่าฝายธรรมลีอยู่อย่างไรเราถามเหตุถามผลได้ความแล้ว อยู่ข้างบน เออเอาไปนั้นแหละ

ไม่ค่อยได้ไปวัดนั้นวัดนี้เรา เวลาไม่พอ และกำลังก็ไม่พอด้วย วัดท่านวันชัยก็ได้ไป นานๆ ไปทีธรรมลีก็ไป วัดท่านวันชัยใหญ่ พระเยอะ วัดธรรมลีก็เยอะเหมือนกัน แถวนั้นมีที่ไหนบ้างน้า ท่านวันชัยทีแรกเราไปกรุงเทพไปพบอยู่ที่มูลนิธิ ไปถามอาการ

เคลื่อนไหวของท่าน ลักษณะเป็นเร่ๆ ร่อนๆ ไม่มีหลัก เราก็ไม่เคยบอกใครให้เป็นอย่างนั้นนะ เราบอกถ้าอย่างนั้นไปวัดผม เราว่าอย่างนั้น ไม่เคย เราเลยบอกให้ไปอยู่วัดผม เราสอนตั้งหลักใหม่ ท่านเลยมาเลย ก็ได้หลักจริงๆ มาจากนี้ก็ไปอยู่ที่นั่นนะ ทุกวันนี้นะ เรียกว่าภูสังโฆ

คือความตั้งใจมีแต่หาที่เกาะที่ยึดไม่ถูก มันก็ไม่มีประโยชน์นะ เพราะเราเห็นโทษของเรา เราจึงบอกเลย ท่านอยู่ที่มูลนิธิพ่อแม่ครูอาจารย์มั่นตอนต้น เห็นท่านไปอยู่ที่นั่นถามเหตุถามผล หลักเกณฑ์ยังไม่ได้ เร่ๆ ร่อนๆ เราก็เลยบอกเลย เอาถ้าอย่างนั้นไปวัดป่าบ้านตาด ท่านก็เลยมาที่นี่ มาได้หลักที่นี่นะ เดี๋ยวนี้ท่านได้หลักแล้ว ได้หลักมั่นคง คือท่านพูดเอง เราไม่ได้แนะไปก่อน ท่านพูดเอง แล้วตรงกับความจริงๆ ตามขั้นของธรรม เราบอกเออใช้ได้ๆ เรื่อยๆ ไป นี่ก็เป็นพระสำคัญละเดี๋ยวนี้ ท่านวันชัยดี ได้หลักเกณฑ์ดี

ภาคปฏิบัติเป็นของเล่นเมื่อไร สอนกันสุ่มสี่สุ่มห้าไม่ได้นะ จิตสอนจิตนี้ตรงแน่วๆ ขั้นธรรมนี่..เช่นเสกตัวเป็นครูเป็นอาจารย์เขา เขาน้อยกว่าแต่ความรู้เขาสูงกว่าเรา สอนไม่ได้นะ อาจารย์น่ะสอนลูกศิษย์ไม่ได้

ท่านวันชัยก็มาอยู่ที่นี่ เราก็บอกให้มาวัดป่าบ้านตาดเราบอกเลยนะ ซึ่งเราไม่เคยบอกใคร เห็นเร่ๆ ร่อนๆ อยู่มูลนิธิ

หลวงปู่มั่นฝั่งธน ตอนเราไปนั้น ถามจะไปไหนมาไหน โลเลโลกเลกอยู่ ไม่ได้หลักได้เกณฑ์ เราเลยบอกเลย มาอยู่ที่นี่แล้วมีอะไรก็จะพูดกันให้ได้หลักได้เกณฑ์ มาก็ได้จริงๆ แน่ะอย่างนั้นแล้ว ท่านมาเล่าจุดไหนๆ ถูกต้อง เรายอมรับๆ แล้วอธิบายต่อๆ ท่านก็ยอมรับ เป็นพระที่มีหลักเกณฑ์อยู่มากท่านวันชัย มาอยู่ที่นี่เราล่ะให้มาตั้งแต่มูลนิธิหลวงปู่มั่นที่ฝั่งธน เห็นไปเร่ๆ ร่อนๆ อยู่นั้น เราดูลักษณะไม่มีหลักมีเกณฑ์ เราเลยบอกเลย ธรรมดาเราจะไม่บอกใครง่ายๆ ให้มาอยู่วัดป่าบ้านตาด

นี่ความตั้งใจท่านมีแต่หาหลักยึดไม่ได้ ความหมายว่าอย่างนั้น เราเลยบอกให้มาวัดป่าบ้านตาดเลย มาก็ถามถึงเรื่องจิตใจ จากนั้นก็อธิบายให้ฟัง ท่านก็ทำด้วยความตั้งใจ ท่านมาพูดให้เราฟังตรงไหนถูกต้องๆ แล้วออกจากนี้ก็ไปอยู่ที่ภูสังโฆ ท่านก็ดี ท่านได้หลักใจดี ธรรมลีก็เหมือนกัน ธรรมลีนี้เป็นเศรษฐีธรรมมานานแล้วนะ เรียกว่าเศรษฐีธรรม ถ้าธรรมเต็มเม็ดเต็มหน่วยเรียกว่าเศรษฐีได้แล้ว เศรษฐีธรรม ธรรมภายในหัวอกใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วไม่จม

เราก็ได้พ่อแม่ครูอาจารย์มั่นนี่และ ติดสมาธิอยู่ถึง ๕ ปี เวลาสมาธิเต็มภูมิแล้วนี้มันเหมือนหินนะ เราเลยเพลินอยู่นั้น ท่านก็ถามเรื่อยนะ เป็นอย่างไรท่านมหาจิตเป็นอย่างไร ได้หลักก็คือได้สมาธิแล้ว บอกว่าสงบดีอยู่ สงบดี ท่านถามเรื่อยท่านจะเอาละนะนั่น ถามเรื่อย ตีเข้าๆ เรียกว่าปิดประตูตีแมวตีหมาขี้ทะลักออก ใส่เสียเปรี้ยงๆ เลย จิตเรามันก็ดีดผึงเลยละ

ติดสมาธิอยู่ตั้ง ๕ ปี พอท่านตีหนักๆ เวลาออกก็ออกใหญ่ นั่นละมันหลงสังขารเข้าไปอีกละ แต่มันก็ไม่ถอย ยอมรับท่าน จิตมันหมุนของมันเรื่อยๆ ท่านบอกว่าหลงสังขารนะ เขาทำงาน เขายังมีเวลาพักผ่อน การทำงานของจิตก็มีพักผ่อน เหมือนกันนี่น่ะ ทำงานอย่างนี้ไม่มีสถานีจอดแวะไม่ได้นะตาย ท่านว่าอย่างนั้นเราก็ผึงเลยเรา เพราะมันพร้อมอยู่แล้วๆ

การภาวนานี้ขึ้นอยู่กับผู้แนะนะ ถ้าผู้แนะมีหลักใจมีขั้นสูงกว่าๆ ทางนั้นพูดขึ้นมาปั๊บทางนี้เข้าใจแล้ว ที่บกพร่องตรงไหนที่ควรแก้อย่างไร เข้าใจแล้วแก้ปุ๊บๆ มันก็เร็ว ทำสุ่มสี่สุ่มห้าด้วยความตั้งใจจริงอยู่แต่มันไม่ค่อยได้ผลมากเท่าที่ควร ถ้ามีผู้แนะให้มีภูมิธรรมสูงแนะนี่ปั๊บๆ ถูกต้องๆ เกาะติดๆ เลย เร็ว...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒)

มนุษย์เรามีค่าอยู่กับยางอาย

พุทธศาสนานี้ร่ำลือมานานแล้ว ตั้ง ๒๕๐๐ กว่าปีแล้ว พวกเราอยู่ในเมืองไทยนี้ส่วนมากบอกว่าเป็นชาวพุทธๆ มันชาวพุทธหรือชาวหมาเข้าถานก็ไม่รู้พวกนี้น่ะ แล้วพูดอย่างนี้ไม่มีใครพูดได้ติดเขาติดเรา เกรงเขาเกรงเรา แต่กินไม่เกรง กลืนไม่เกรง มันหน้าด้านขนาดนั้นมนุษย์เราทุกวันนี้ นี่ละถ้าไม่มีธรรมในใจเสียอย่างเดียวหน้าด้านมาก ถ้ามีธรรมแล้วอยู่คนเดียวก็หน้าบาง อยู่ที่ไหนหน้าบางหมดเลย คนมีธรรมเป็นคนมีหิริโอตตัปปะ สะดุ้งกลัวต่อบาปต่อกรรม **นตฺถิ โลเก รโห นาม ขึ้นชื่อว่าที่ลับไม่มีในโลก นี่คือธรรม** เปิดเผยตลอดเวลา ทำที่ไหนเป็นการทำๆ ด้วยความเปิดเผยจากการกระทำของตน นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า

วันนี้เป็นวันเพ็ญเดือนสิบ พวกญาติพวกมิตรที่ล้มหายตายจากไปก็ถือโอกาสวันนี้ที่จะถูกปล่อยจากแดนนรกมารับไทยทานของญาติของมิตร ถ้าญาติมิตรทั้งหลายใจดำน้ำขุ่นพวกเปรตพวกผีทั้งหลายมารับทานก็จะรับไม่ได้ ท้องแห้งกลับไปอีก แล้วด่าแช่งพวกญาติของตน มีในคัมภีร์ ไม่ได้หาเรื่องมาพูดนะ ผู้ที่ได้รับการทำบุญให้ทานอุทิศส่วนกุศลให้แล้วไปสวรรค์มีเยอะ แล้วอนุโมทนาสาธุการมาถึงญาติของตนให้มีความสุขความเจริญ นี่ในคัมภีร์ท่านมี พวกที่ใจดำน้ำขุ่นไม่สนใจทำบุญให้ทานเลยนั้น พวกนี้ถูกด่าถูกแช่งจากพวกเปรตพวกผี พวกที่ใจใสสะอาดรักบุญรักกุศล ทำบุญให้ทานแล้วอุทิศส่วนกุศลถึงบรรดาสัตว์ผู้ยากจน

ทั้งหลาย พวกนี้ได้รับความชมเชยสรรเสริญ นอกจากได้บุญได้กุศลแล้วยังได้รับความชมเชยสรรเสริญ ให้พากันจำเอา

วันนี้ก็เป็นวันโอกาสอันดีงามด้วย วันเดือนสิบเพ็ญ เป็นวันอุทิศส่วนกุศลถึงบรรดาญาติมิตรทั้งหลาย ที่ได้มารับไทยทานจากท่านทั้งหลายที่มาบริจาคในวันนี้ ขอให้ตั้งใจอุทิศส่วนกุศลเหล่านี้ถึงบรรดาสัตว์ทั้งหลาย ที่พระพุทธเจ้าแสดงไว้ว่า **สพฺเพ สตฺตา** อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น สัตว์เหล่านี้หวังพึ่งผู้อื่นทั้งนั้น หวังพึ่งซึ่งกันและกันไม่มี อตฺตโน นาโถ อยู่คนเดียวได้เลย ต้องพึ่งกันและกันทั้งหมด เพราะฉะนั้นการทำบุญอุทิศส่วนกุศลเพื่อผู้ที่หวังพึ่งตนนั้นจึงมีอานิสงส์มาก ให้พากันจดจำเอา

วันนี้เป็นวันบำเพ็ญกองการกุศล นี่คนก็มามาก เมื่อวานนี้พระท่านว่าจะฉันข้างในศาลาหลังเล็ก ศาลาหลังเล็กทุกวันมันก็เต็มทุกวันแล้วนี่ วันพรุ่งนี้มันจะเต็ม ไม่ใช่วันเสาร์-วันอาทิตย์ ว่า

อย่างนั้นคนจะไม่มาก วันเสาร์-วันอาทิตย์ไม่มาวัดนะคนเขามาวัด เราก็บอกอย่างนี้ แล้วเต็มไปหมด เป็นวันเสาร์-วันอาทิตย์อะไร คนมาวัดมาสร้างบุญกุศล แล้วก็เต็มจริงๆ เห็นไหมล่ะ เรายิ่งจวนจะตายเท่าไรยิ่งห่วงบ้านห่วงเมือง ห่วงสัตว์โลก เราไม่ได้เสกสรรปั้นยอเราว่าวิเศษวิโสกับอะไร แต่เราไม่พึ่งอะไร ทุกอย่างปัดออกหมด ขึ้นชื่อว่าแดนสมมุติไม่มีในหัวใจเลย เปิดโล่งไปหมดเลย

นี่อำนาจแห่งการสร้างบุญสร้างกุศล ถึงขั้นจะสลบไสลเฉียดๆ ตลอดในการบำเพ็ญความดีงาม แล้วส่วนมากจะอยู่ในป่าในเขา หายใจแขม่วๆ อยู่ในป่าในเขา แต่ความเพียรนี้ไม่มีอ่อนข้อเลย ร่างกายจะไปไหนมาไหนไม่ได้แล้ว ทนทุกข์ทรมาน ถ้าร่างกายมีกำลังมันก็ทับจิต กิเลสอยู่ในจิตกิเลสก็ทับหัวใจเข้าไป เพราะฉะนั้นจึงต้องได้ผ่อนทุกอย่าง การอยู่การกินการหลับการนอน ผู้ปฏิบัติธรรมเพื่อความพ้นทุกข์ต้องลดหย่อนผ่อนผันตลอดเวลา ที่จะให้เป็นไปตามความต้องการของธาตุขันธ์นี้ไปไม่ได้นะ เป็นหมูขึ้นเขียงไปหมดเลย ต้องได้ทนทุกข์ทรมานนี้ก็ได้อุตส่าห์พยายามบำเพ็ญมา

ที่เทศน์สอนพี่น้องทั้งหลายเวลานี้เรียกว่าทั่วประเทศไทยหรือดีไม่ดีออกทั่วโลกทางอินเตอร์เน็ต ส่วนมากจะเป็นธรรมะหลวงตาบัวที่มาแสดงทุกวันนี้ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายท่านก็มาช่วยบ้างเล็กๆ น้อยๆ ส่วนที่ออกหน้าออกตาจริงๆ ในธรรมทุกขั้นเป็นเรื่องของเราเสียมากต่อมาก ธรรมทุกขั้นคืออะไรเต็มหัวใจนี้หมดในธรรมทุกขั้นจากการขวนขวายของเรา หามาตั้ง

แต่ล้มลุกคลุกคลาน ตะเกียกตะกายฟัดกับกิเลส ล้มทั้งหงายๆ น้ำตาร่วงบนภูเขาก็เคยมาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี้คือการต่อสู้

ความเคียดความแค้นให้กิเลสไม่จืดไม่จาง มุมานะจะเอากิเลสให้มันหงายท้องให้ดู มีแต่เราหงายท้องให้กิเลสดู ฟัดกันไปฟัดกันมา นี่เคยมาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เล่าเพื่ออะไร เราไม่ได้เล่าเพื่อโอ้เพื่ออวด เล่าเพื่อให้เป็นคติเครื่องเตือนใจ การเคียดการแค้น เคียดให้บุคคลและสัตว์ตัวใดก็ตามเป็นกิเลสทั้งนั้น แต่การเคียดแค้นให้กิเลสที่เป็นข้าศึกของตัวเองนี้เป็นธรรม เคียดแค้นอันนี้หนักเท่าไรความอุตส่าห์พยายาม ความบึกบึนเพื่อความดีทั้งหลายยิ่งหนักแน่นเข้าไปโดยลำดับ เอาจนกระทั่งกิเลสหงายท้องได้เลย

นี่ก็พูดด้วยอำนาจแห่งธรรมที่ได้ฟัดกับกิเลสจนกระทั่งกิเลสหงายท้อง แล้วนำชัยชนะมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราโอ้อวดโลกเหรอ นี่เราก็จวนจะตายแล้ว วันไหนจะตายก็ไม่ทราบแหละ สอนท่านทั้งหลายนี้สอนด้วยความสัตย์ความจริง การตะเกียกตะกายทำความพากความเพียรมามากมาน้อยเฉียดสลบๆ ก็เล่าให้ฟัง นี่ละผลแห่งการตะเกียกตะกายนี้ได้ธรรมมาสอนโลก ธรรมนี้เข้าสู่หัวใจ กิเลสเต็มหัวใจความทุกข์เต็มหัวใจ ถ้าธรรมเต็มหัวใจบรมสุขเต็มหัวใจ ไม่มีสิ่งใดรับความสุขความทุกข์ในโลกนี้ มีหัวใจดวงเดียว

จึงต้องพยายามดัดแปลงแก้ไขจิตใจดวงนี้ ถ้าเห็นว่าไม่ดีตรงไหนให้รีบแก้ไขดัดแปลง อย่าอยู่เฉยๆ นะ ตายแล้วมันจะไป

นะใจดวงนี้ จะไปด้วยอำนาจแห่งความดีความชั่วไสให้ไป ถ้าความดีก็หนุนขึ้นไปเลย ถ้าความชั่วก็ผลักดันลงทางต่ำ นรกอเวจีอยู่ที่ไหนไม่ต้องถาม กรรมชั่วช้าลามกพาไปเอง แล้วความดีงามทั้งหลายสวรรค์ชั้นพรหมตลอดนิพพานอยู่ที่ไหนไม่ต้องถามเหมือนกัน ขอให้สร้างความดีงามให้มีในหัวใจเถอะมันจะบอกอยู่ในตัวๆ

พอพูดอย่างนี้แล้วก็ทำให้เราระลึก นี่ก็เป็นเครื่องเตือนบรรดาพี่น้องทั้งหลายเหมือนกัน ไปอยู่ทางอำเภอท่าบ่อ ศรีเชียงใหม่ อยู่ในป่าลึกๆ แล้วเผอิญในบ้านนั้นเขาเป็นโรคอะไรก็ไม่รู้ เราก็ไปอยู่ในป่า ทีนี้พระแถวนั้นก็ไม่มี แล้วตายด้วยโรคอะไร ไม่ใช่อหิวาต์นะ สองวันตายสามวันตาย ขนกันมาตั้งแต่เที่ยงวันแล้วขนศพมาให้เรากุสลามาติกาอยู่ที่ศพ พอกุสลามาติกาแล้วเอาศพนั้นมาเอาศพนี้มา ตกลงเราเลยไปนั่งกุสลามาติกาอยู่ทั้งวันตั้งแต่เที่ยงวัน ส่วนมากตอนเช้าเขาไม่ค่อยนิยมเผาศพกัน เขาจะเผาศพตั้งแต่เที่ยงไปแล้ว นี่ไหลเข้ามาๆ

เราก็นั่งกุสลาให้เขาอยู่ไม่นาน โรคประเภทที่เขาเป็นสองวันตายสามวันตายมาเป็นกับเรา เสียดแทงนี้เป็นหอกเป็นหลาวทิ่มเข้ามาๆ เรานั่งกุสลาอยู่มีลักษณะแปลกๆ เอ๊ะ ทำไมเป็นอย่างนี้ แล้วรวดเร็วมากนะ เป็นเสี้ยนเป็นหนามทิ่มแทงเข้ามา หายใจแรงก็ไม่ได้ อ้าวมันจะเป็นแล้วนี่ จะเป็นแบบเขาอ๋อนี่เขาว่าตายเร็วๆ จริงๆ เป็นอย่างนี้แล้วไม่นาน เราก็รีบบอกเขา บอกเขา เขาก็เปิดทางให้ทันที ให้เรากลับที่พักของเรา

บอกว่าโรคที่ท่านทั้งหลายเป็นตายกันอยู่เวลานี้นั้น เวลานี้มาเป็นกับอาตมาแล้ว เป็นอย่างรวดเร็วด้วย ให้อาตมากลับที่เถอะ เขาก็เปิดทางให้ทันทีเลย

นั้นละที่นี่ คำว่าห่วงไม่อยากตายเห็นชัดๆ นะ ตอนนั้นห่วงยังไม่อยากตาย คือตายแล้วมันจะค้าง รู้ชัดๆ อยู่ในหัวใจจะต้องไปถามใคร นี่ยังห่วงยังไม่อยากตาย ถ้าว่าพ้นกิเลสโดยสิ้นเชิงแล้วตายเมื่อไรได้ทั้งนั้น เราไม่มีเสียดายอะไรเลย เวลานี้ยังตายนี้ยังจะข้อง จะไปสวรรค์ชั้นไหนมันรู้อยู่ในหัวใจแล้ว จะไปชั้นไหนๆ นี้ยังไม่ถึงนิพพานยังไม่อยากตาย เป็นกังวลอยู่กับเรื่องความเป็นความตายของตัวเอง อันหนึ่งยังไม่อยากตาย ทีนี้โรคมันก็บีบเข้าๆ สักเดี๋ยวอริยสัจก็ผางขึ้นมาเลย ก็เรื่องความเป็นความตายนี้เป็นอริยสัจ ท่านเคยขึ้นเวทีฟัดกันกับสิ่งเหล่านี้มานานแล้ว ทีนี้ท่านทำไมมาห่วงความเป็นความตายซึ่งอยู่กับท่านตลอดมาอยู่แล้ว ท่านทำไมไม่พิจารณา นี้คือองค์อริยสัจที่จะทำให้ท่านหลุดพ้นจากทุกข์ คืออันนี้เอง ความห่วงความใยความไม่อยากล้มอยากตายไม่ใช่อริยสัจ นั่นเป็นเรื่องของกิเลสจะพาท่านให้ล่าช้าในหนทางที่จะไป เพียงเท่านั้นละพลิกกลับปุ๊บใส่ตูมกันเลย ฟาดตั้งแต่มืด

เขารุมไปเยี่ยมเรา เพราะเขาวิตกวิจารณ์มาก ว่าโรคอันนี้เป็นแล้วสองวันตายสามวันตาย ทีนี้มาเป็นกับเราเขาก็ห่วงใยมาก ไล่เขากลับหมดเลย เราไม่ให้เขามา ยกขบวนกันไปทั้งบ้านเป็นร้อยๆ คน ไล่กลับหมด เราสู้ของเราคนเดียว พอคนกลับ

หมดแล้วเข้าที่ปั๊บซัดกันเลย นี่ละหกทุ่ม ที่ว่าเสี้ยนว่าหนามอยู่ภายในจิตใจ ด้วยอำนาจแห่งความเพียร สติ ปัญญา ศรัทธาทุกอย่าง กำลังวังชาฟัดกันนี้ขาดสะบั้นลงไปตอนหกทุ่มนะ เรื่องเสี้ยนเรื่องหนาม เรื่องแหลมเรื่องหลาวที่กำลังทิ่มอย่างเต็มที่นี้ขาดสะบั้นไปหมด ด้วยกำลังของความเพียร สติธรรมปัญญาธรรมฟัดกัน จ้าขึ้นมาตอนหกทุ่ม แน่ใจไม่ตาย นั่นเห็นไหมล่ะ ทีนี้ไม่ตายแหละ

ตอนที่มันห่วงมันห่วงอะไร คือยังไม่อยากตาย ตายตอนนั้นจะค้าง ท่านทั้งหลายฟังการปฏิบัติธรรม พูดได้อย่างจะแจ้งทีเดียว ตอนนั้นยังจะค้าง ตายเดี๋ยวนี้จึงไม่อยากตาย จะไปค้างอยู่สองวันสามวันไม่อยากค้าง ถ้าหากว่าสิ้นกิเลสไปนิพพานเดี๋ยวนี้เลย ตายเดี๋ยวนี้ก็ได้เราไม่ว่าอะไร แต่เวลานี้เราห่วง เพราะจิตนี้ยังไม่สิ้น ละเอียดขนาดไหนก็ยังจะต้องไปค้าง วันสองวันสามวันก็ไม่อยากค้าง ถ้าพ้นไปเสียถึงนิพพานด้วยความบริสุทธิ์ของใจแล้วไปเมื่อไรได้ทั้งนั้น ถกเถียงกันมา นั่นละจึงได้อริยสัจมาเตือนเอาตรงนั้น พลิกกลับทีหลังก็ฟาดทีนี้ ๖ ทุ่มจิตใจสว่างจ้า บอกไม่ตาย

นี่เป็นห่วงความตายนะ คือมันยังจะค้าง แต่เรื่องค้างนั้นแน่ใจ ให้กลับมานี้ไม่กลับ แต่มันตายแล้วจะเลื่อนไปข้างหน้านู่น ทีนี้ตายแล้วเลื่อนอยู่ ความเลื่อนก็เสียเวล่ำเวลา ถ้าถึงนิพพานในปัจจุบัน จิตกับกิเลสขาดสะบั้นจากกันแล้วไปเมื่อไรได้เลย เดี๋ยวนี้ยังไปไม่ได้ นี่เวลามันห่วงความตายมันห่วง ธรรมอริยสัจก็มาเตือนกันตอนนั้น ท่านเคยขึ้นเวทีฟัดกันมาแล้วท่านมาหวั่นไหว

อะไรกับความเป็นความตาย ความเป็นความตายก็เป็นอริยสัจ นั่นเห็นไหมธรรมะ พอว่างั้นได้สติปั๊บ ปุ๊บพุ่งเลย ฟาดกันเลย โรคอันนั้นก็หาย เรายังจำได้เดือนเมษา ๒๔๙๓ จากนั้นกลับมาวัดดอยธรรมเจดีย์ เดือนพฤษภา ๒๔๙๓ เหมือนกัน นี่ละไปปลงความตายความห่วงใยที่ไม่อยากตายลงที่วัดดอยธรรมเจดีย์

ไปที่ไหนไปเถอะ ไปเมื่อไรไปเถอะ เห็นไหมเวลามันจ้าขึ้นมาแล้ว หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เวลา ๕ ทุ่มพอดี ระหว่างกิเลสกับธรรมฟัดกันขาดสะบั้นลงจากหัวใจนี้จ้าไปหมดเลย นี่ผลแห่งการปฏิบัติ ความห่วงใยในเรื่องความเป็นความตายไม่มีเลย นั่นเห็นไหม นี่ละการปฏิบัติธรรม ตั้งแต่นั้นมาแล้วไอ้เรื่องความเป็นความตายไม่เคยสนใจนะ จิตดวงนี้มันจ้าอยู่กับตัวเองแล้ว นี่ละนำธรรมมาสอนโลก เริ่มต้นตั้งแต่นั้นละมา เริ่มสอนพระเณรที่อยู่ในป่าในเขาด้วยกัน ส่วนมากฆราวาสไม่ค่อยได้สอนเพราะอยู่ในป่าในเขาเป็นส่วนมาก มีแต่พระติดสอยห้อยตามตลอด ไปที่ไหนเหมือนผู้ต้องหานะเรา

ไปที่ไหนนี้พระเณรแอบตามๆ จมูกเก่ง ว่างี้ก็เฉยนะพระ ก็เราไปที่ไหนมันก็ตามไปจนทันๆ มันยังไงพระนี่จมูกหมาสู้ไม่ได้ จมูกพระดีกว่าหมา เฉย ขอให้ได้อยู่ด้วยพอใจ นั่นเห็นไหม ไอ้เราเป็นผู้เสียเปรียบ ดุพระก็ดุซิท่านเฉย จมูกพระนี่ดีกว่าจมูกหมา คือพระตามเราทัน เราเสียเปรียบ ว่าก็เฉยขอให้ได้อยู่ด้วย เป็นอย่างนั้นละในป่าในเขา ต่อจากนั้นถึงได้ออกมา แล้วก็ได้มาสอนโลกจากธรรมประเภทนี้ ที่อุตส่าห์บึกบึนมาจนจะเป็นจะตาย

เวลานี้หมด เรื่องความห่วงใยในความเป็นความตายเราหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ร่างกระดูกที่เป็นเครื่องมือใช้ทำประโยชน์ให้โลกอยู่นี่เท่านั้นเอง ส่วนจิตใจเราหมดโดยสิ้นเชิง

จะไปจะอยู่ที่ไหน นิพพานเที่ยงคืออะไร ถามหาอะไร พระพุทธเจ้าแสดงไว้แล้วว่านิพพานเที่ยงคืออะไร ขอทำให้จิตหลุดพ้นจากสมมุติซึ่งเป็นกฎของอนิจจังนี้ให้หมดโดยสิ้นเชิงเถอะ นิพพานเที่ยงหรือไม่เที่ยงมันจะรู้เอง พอสมมุติออกโดยสิ้นเชิงไม่มีเหลือแล้วนิพพานเที่ยงก็ไม่ต้องถามมันก็เป็นขึ้นมาเอง นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดนี้ เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้มีความสนใจในอรรถในธรรม อย่าสนใจตั้งแต่กับมูตรกับคูถ แบบหมาเข้าถานนะ ใครได้เข้าถานแล้วมันไม่ออกๆ พวกนี้เห็นแก่ความโลภ เป็นบ้าโลภ บ้าอำนาจบาตรหลวง บ้ามั่งบ้ามี บ้ายศถาบรรดาศักดิ์ มีแต่พวกหมาเข้าถาน ปล่อยเข้าถานแล้วไม่มียอมออก หางขาดไม่ยอมออก ท้องยังไม่พอคือความอยากมันยังหิวมากอยู่มันไม่พอ นี่ละพวกจม

จิตใจที่อิ่มตัวทุกอย่างแล้วพอ ไม่ได้ติดอะไร สามโลกธาตุไม่มีอะไรติด ดีดผึงเดียวพอ นั่นละพระพุทธเจ้าว่าถึงนิพพานแล้ว คือความเที่ยงนั่น จำเอานะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ละไม่พูดมากนัก ให้พากันตั้งใจอุทิศส่วนกุศลที่ได้บำเพ็ญมานี้ให้ถึงผู้ล้มหายตายจากไป เป็นญาติเป็นมิตรเป็นสัตว์ทั้งหลายที่หวังอาศัยพึ่งผู้อื่นให้เขาได้อาศัย ในการบำเพ็ญกองการกุศลของเราคราวนี้ ต่อจากนี้จะให้พร

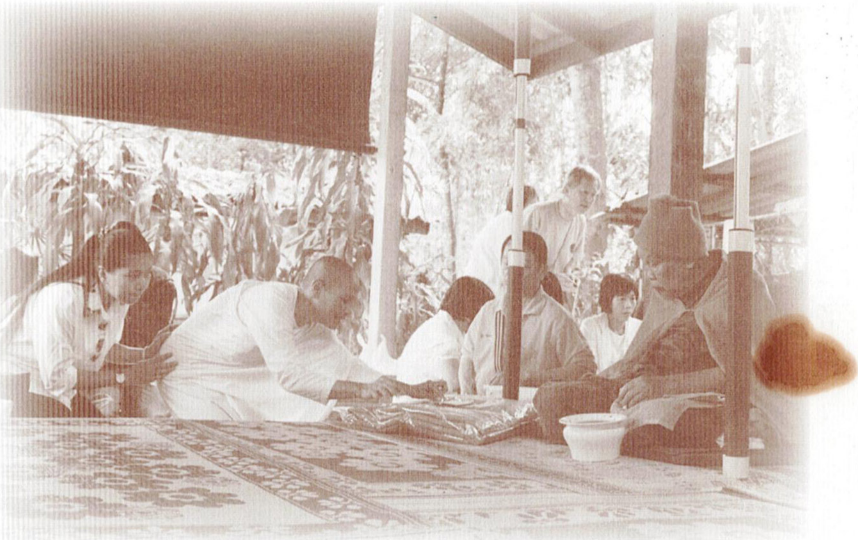

หลวงปู่ลีวัดถ้ำผาแดง ถวายทองคำ ๓ กิโล ๔๔ บาท ๑๓ สตางค์ เงินสด ๑๖๑,๑๔๐ บาท เช็ค ๑๘๕,๘๔๙ บาท รวมทั้งเช็คทั้งเงินสดเป็นเงิน ๓๔๖,๙๘๙ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๙๘ ดอลล์ เงินยูโร ได้ ๑๕ ยูโร เอ้า สาธุพร้อมกัน นี่เป็นธรรมลีนี้เอามา พาลูกศิษย์ลูกหามา ลูกศิษย์ลูกหาถวายแล้วก็เอามาเป็นเงินทั้งหมดตั้ง ๓๔๖,๙๘๙ บาท (ลูกศิษย์เขาต่อยอดด้วยครับ เขาบอกวันนี้เป็นวันคล้ายวันเกิดของหลวงปู่ลีครับ) บอกไปไปหาธรรมลี วันนี้วันคล้ายวันเกิดของหลวงปู่ลีเอามาถวายเรา ธรรมลี ไปเกิดอีกเราจะรอเอาเงินอยู่ทางนี้ (อายุ ๘๔ แล้วครับ) นั่นละไปเกิดอีก เราคอยเอาผลรายได้จากใครเกิดก็ตาม เอามาให้เราเอาหมด แล้วสั่งเสียไปให้กลับไปเกิดอีก...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙)

นักล่า

หลังจังหัน

ธรรมลี ผาแดง ถวายทองคำ ๒ กิโล ๒๕ บาท เช็ค ๘๗,๙๓๐ บาท เงินสด ๔๖,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๑๓๓,๙๓๐ บาท เก็บหอมรอมริบทองคำได้น้อยเมื่อไร เดี๋ยวนี้ตั้ง ๑๑ ตัน กับ ๔๐๐ กว่ากิโลแล้ว พยายามหาเพื่อเข้าคลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติ ถ้าไม่พาพี่น้องหาใครจะหา เมืองไทยเรามีที่ไหนได้ทองคำถึง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโล ก็มามีตอนนำพี่น้อง

ทั้งหลายออกช่วยกันเห็นไหมล่ะ ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้านกว่าที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว จากนั้นดอลลาร์กระจายออกช่วยเงินไทย เราได้เคยประกาศให้ทราบทั่วหน้ากันแล้ว คือเงินไทยไม่พอใช้ตั้งแต่เราหยุดการเทศน่าว่าการช่วยชาติมาแล้ว เงินไทยร่อยหรอ แต่ผู้ที่จำเป็นไม่ร่อยหรอ จึงต้องหมุนเอาเงินดอลลาร์เข้ามาช่วยเงินไทย สำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าตลอดๆ ไม่รั่วไหลไปไหนเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย เข้าเลยๆ

เราพยายามที่สุดที่จะให้ชาติไทยของเรามีความแน่นหนามั่นคง ทั้งศีลธรรม ทั้งวัตถุธรรม ศีลธรรมก็ให้มีจิตใจแน่นหนามั่นคงกับธรรม...ใจเรา ส่วนด้านนอกก็ให้มีความแน่นหนามั่นคงกับวัตถุสิ่งของที่เราอยู่กินใช้สอยให้รู้จักประมาณ อย่าเถลไถลใช้ไม่ได้ การเก็บการรักษาเก็บไว้เพื่ออะไร การใช้จ่ายใช้จ่ายเพื่ออะไรให้มีเหตุมีผลหลักเกณฑ์ อย่าสุรุ่ยสุร่ายเป็นนิสัยไม่ดีสังหารตัวเอง สมบัติเงินทองก็ไม่มี ตัวเองก็เดือดร้อน เรียกว่าสังหารตัวเอง ธรรมท่านรอบคอบสุดยอด ไม่มีใครเกินพุทธศาสนาของเรา สอนลงจุดไหนๆ เรียกว่าช่วยโลกๆ บกพร่องตรงไหนหนุนเข้าไปๆ ให้สมบูรณ์

ธาตุขันธ์ค่อยเบา เมื่อวานนี้หมอฉีดยาให้ รู้ชัดเจนว่าลดลงเมื่อเช้านี้ฉันจังหันได้เยอะ ดูมันลดลงตั้งแต่ค่ำเมื่อวานนี้เพราะฉีดยานี้ ที่มันกดมันถ่วงอะไรพูดไม่ถูกค่อยจางลงๆ แล้ววันนี้ค่อยสบาย ฉีดยาตอนบ่าย ๓ โมงเมื่อวาน หมอรุ่งเรืองมาฉีดยาให้ วันนี้รู้สึกว่าเบา ฉันจังหันก็ได้มาก ฉันได้มากกว่า

ธรรมดา ไข้หวัดเท่านั้นแหละ ไม่ใช่หวัดนะไข้อะไรมันกดมันถ่วงอยู่ภายในพูดไม่ถูก แต่รู้ชัดเจนภายในร่างกาย มันเหมือนมีอะไรถ่วงอยู่ในนี้ เมื่อวานนี้ฉีดยาผ่านไปแล้วบ่าย ๓ โมง หลังจากนั้นมาก็ค่อยเบาลงๆ จนกระทั่งเมื่อเช้านี้เบา ฉันจังหันก็ได้มาก

เอ้อ นี่ถ้าเทียบแบบโลกนะ เหมือนหมาพรานที่เขาเลี้ยงไว้ในบ้านเขา หาล่าสัตว์เก่ง อันนี้ก็ล่าทุกอย่างเก่ง เข้าใจไหมล่ะ ล่าทองคำได้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลกว่า นี่ก็ล่า เข้าใจไหม ดอลลาร์ก็ได้ตั้ง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า นี่ก็ล่า เลยเป็นหมาพรานล่าเก่ง นอกจากนั้นยังล่าธรรมเข้าสู่ใจประชาชนอีก เวลานี้วิทยุออกทั่วประเทศ ตั้งร้อยกว่าสถานี นี่เป็นเองนะ พอเราเทศน์จบแล้วหายเงียบๆ เราไม่สนใจกับอะไร พอเทศน์จบแล้วหายจำไม่ได้เลยว่าเทศน์อะไร ขนาดนั้นละ เวลาจะเทศน์ก็เทศน์ปุ๊บๆๆ จบแล้วหายเลยๆ

ไม่ว่าจะพูดหนักเบามากน้อยเหมือนกันหมด เพราะเป็นธรรมล้วนๆ ด้วยกัน จะนิ่มนวลอ่อนหวานอะไรก็เป็นสำนวนของธรรม จะดุด่าว่ากล่าวเฉียบขาดขนาดไหนก็เป็นสำนวนของธรรมเพื่อทำคนให้ดีทั้งนั้น เรียกว่าเป็นหมาพรานก็ได้ หลวงตาบัวนี้จะเรียกว่าเป็นหมาพรานก็ได้ พรานทุกอย่าง พรานสมบัติเงินทองข้าวของเข้าสู่คลังหลวงของเราก็พรานทองคำได้ ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ ดอลลาร์ก็ตั้ง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า แต่ดอลลาร์เวลานี้แปรออกมาช่วยเงินไทย ทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าตลอดไม่ให้รั่วไหลไปไหนเลย ส่วนดอลลาร์นั้นแยกออกมาช่วยเงินไทย

เพราะเงินไทยไม่พอที่จะช่วยโลก นี่เรียกว่านักล่า...หลวงตาเรื่องวัตถุ

ทีนี้พูดถึงเรื่องธรรมมันตั้งร้อยกว่าสถานีแล้วธรรมะหลวงตาบัว ล่าหากิเลสตีกิเลสออกจากหัวใจคน เรียกว่าล่าเหมือนกันนี่ก็ดี เป็นยังไงล่ะ การเทศนาว่าการนี้วิทยุที่ไหนออกมีแต่ธรรมะหลวงตาบัวๆ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายท่านช่วยบ้างเล็กๆ น้อยๆ สุดท้ายก็เรายืนตัว ยืนตัวในสถานีนั้นๆ เปิดตลอดเลย แล้วธรรมะของเราทุกขั้นด้วย เทศน์อย่างไม่มีข้อข้องใจสงสัย ถอดออกมาจากหัวใจที่ได้ปฏิบัติมาได้รู้เห็นยังไงถอดออกจากนี้ไปเลย จึงไม่มีผิด พูดตรงๆ ว่าไม่ผิด พูดอย่างเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดนี้เป็นพลังของธรรมนะ ไม่ใช่พลังของกิเลส เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดดุด่าว่ากล่าวเหล่านี้มีแต่พลังของธรรมทั้งนั้น

กิเลสไม่มี จะเอาอะไรมาเป็นพิษเป็นภัยต่อโลกล่ะ เราพูดจริงๆ ไม่มีพิษมีภัยมีแต่ธรรมล้วนๆ ออกแง่ไหนก็เป็นธรรมทั้งหมด ธรรมประเภทนี้ออกจากภาคปฏิบัติ สาธุ เรียนตามตำรับตำราก็พอเป็นปากเป็นทางเพื่อเข้าสู่ภาคปฏิบัติ เข้าภาคปฏิบัติแล้วทีนี้อะไรเกิดขึ้นมาตัวเองรู้เห็นเอง เป็นสมบัติของตัวด้วยๆ ส่วนเราเรียนปริยัติเป็นความจำไม่ใช่สมบัติแท้ เป็นปากเป็นทางเพื่อจะเข้าสู่ภาคปฏิบัติ พอเข้าสู่ภาคปฏิบัติ ปฏิบัติตามปริยัติที่เรียนมาแล้วนั้นรู้เห็นอะไรเป็นของตัวๆ ตลอดไปเลย...

(พระธรรมเทศนา เมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐)

คำปรารภท้ายเล่ม

สกุลโลหิตดี

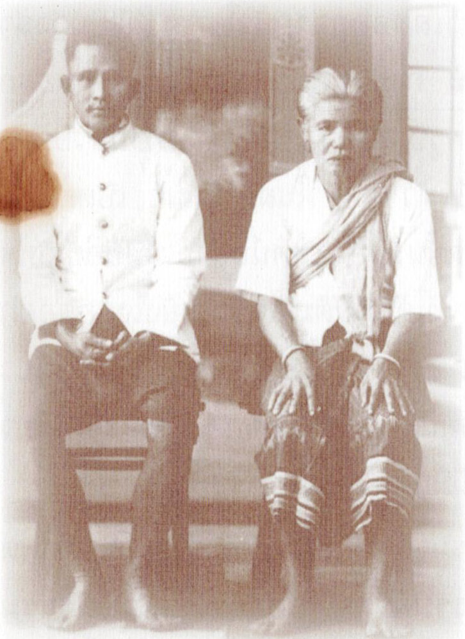

หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ถือกำเนิดในครอบครัวชาวนา นามสกุลโลหิตดี เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ ณ บ้านตาด จังหวัดอุดรธานี โดยบิดา "นายทองดี" มารดา "นางแพง" ได้ให้มงคลนามว่า "บัว"

ท่านเป็นบุตรคนที่ ๒ ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด ๑๖ คน ได้เข้าบวชเพื่อเป็นการทดแทนพระคุณของบิดามารดา ปฏิบัติภาวนาจนจบกิจพรหมจรรย์ ในจำนวนพี่น้องขององค์หลวงตา มีท่านผู้เดียวที่ดำรงอยู่ในสมณเพศ และกอปรด้วยศีลาจารวัตรอันงดงาม ทรงไว้ซึ่งคุณธรรมอันประเสริฐ เป็นที่เคารพสักการบูชาของมวลมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย ท่านครองสมณะเพศจวบจนละสังขาร ณ วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี

มอบตัวเป็นศิษย์และอยู่ฝึกปฏิบัติกัมมัฏฐานกับท่านพระอาจารย์มั่น

ครั้นบวชแล้วท่านได้ศึกษาพุทธประวัติและประวัติพระอรหันตสาวก จนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง ท่านตั้งใจจะศึกษาพระปริยัติธรรมเสียก่อน เพราะถ้าไม่ศึกษาแล้วจะไม่เข้าใจวิธีปฏิบัติ ท่านใช้เวลาเล่าเรียนพระปริยัติธรรมเป็นเวลา ๗ ปี ก็สำเร็จเปรียญธรรม ๓ ประโยค พร้อมกับสอบไล่ได้นักธรรมชั้นเอก จากนั้นจิตใจของท่านก็มุ่งออกปฏิบัติด้านเดียว จึงเดินทางมุ่งหน้าไปหาท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ท่านได้พบท่านพระอาจารย์มั่น ที่บ้านโคก ตำบลตองโขบ อำเภอโคกศรีสุพรรณ จังหวัดสกลนคร ขณะกำลังเดินจงกรมเวลาใกล้ค่ำ ภายหลังฟังธรรมจากท่านพระอาจารย์มั่น ซึ่งท่านได้กล่าวยืนยันว่า มรรค ผล นิพพาน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้เสมอ และให้ผลแก่ผู้ปฏิบัติได้จริง นับแต่นั้นมาท่านได้มอบตัวเป็นศิษย์และอยู่ฝึกปฏิบัติกัมมัฏฐานกับท่านพระอาจารย์มั่นอย่าง เด็ดเดี่ยว จิตมุ่งอยู่กับสมาธิภาวนาเท่านั้น รวมเวลาที่ท่านอยู่กับท่านพระอาจารย์มั่นทั้งหมด ๘ ปี จวบจนท่านพระอาจารย์มั่นถึงแก่มรณภาพใน พ.ศ. ๒๔๙๒

คืนวิมุติหลุดพ้น

ครั้นเสร็จงานถวายเพลิงศพท่านพระอาจารย์มั่นแล้ว ท่านได้แบกปัญหาธรรมซึ่งผุดขึ้นมาในจิตว่า

“ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแลคือตัวภพ”

ในเวลานั้นท่านยังไม่สามารถตีปัญหาธรรมแตกได้ จึงไม่ได้ประโยชน์จากอุบายธรรมที่ผุดขึ้นมา ได้แต่คิดถึงพระหลวงปู่มั่นว่า ถ้าท่านยังครองธาตุครองขันธ์อยู่ ท่านคงให้ปัญญามาแก้ปัญหานี้ได้โดยไว ท่านธุดงค์ไปในป่าเขาเพียงลำพังคนเดียว จนใน เดือน ๖ ปี ๒๔๙๓ เป็นพรรษา ๑๖ ท่านได้ย้อนกลับคืนมาที่วัดดอยธรรมเจดีย์อีกครั้ง จนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ เวลา ๕ ทุ่มพอดี ท่านได้ตีปัญหาธรรมแตก เกิดวิมุตติญาณทัสสนะ รื้อถอนภพชาติ กิเลสตัณหาอาสวะน้อยใหญ่ ที่พาให้เวียนเกิดแก่เจ็บตายเป็นวัฏวน ขาดสะบั้นออกจากใจ ในคืนแรมดับ ๑๔ ค่ำ นั้นเอง

ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๙๘ ท่านได้ทราบข่าวว่าโยมมารดาของท่านป่วย ท่านจึงได้เดินทางกลับมาตุภูมิที่บ้านตาด เพื่อดูแลโยมมารดา ชาวบ้านได้บริจาคที่ดินประมาณ ๑๖๓ ไร่ เพื่อสร้างวัด ท่านได้พิจารณาเห็นว่าโยมมารดาของท่านแก่ชรามากแล้ว

สมควรที่จะอยู่ช่วยดูแลเป็นการตอบแทนบุญคุณของมารดาด้วย ท่านจึงตกลงใจรับนิมนต์ และเริ่มสร้างวัดตั้งชื่อว่า "วัดป่าบ้านตาด" จนถึงปัจจุบัน

พระหลวงตา พาช่วยชาติ

หลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยถูกโจมตีทางด้านเศรษฐกิจการเงิน จนเงินทุนสำรองลดลงจากเดิมอย่างมาก ค่าเงินบาทลดต่ำลง ขณะที่หนี้สินต่างชาติเพิ่มขึ้น สถาบันการเงิน บริษัทห้างร้าน ล้มละลายระเนระนาด คนตกงานจำนวนมาก บางคนรับสภาพไม่ไหวถึงกับฆ่าตัวตายไปเลยก็มี รัฐบาลไม่มีเงินเดือนจ่ายข้าราชการ และไม่มีงบประมาณบริหารประเทศ จึงต้องหันหน้าไปขอกู้เงินกับไอเอ็มเอฟ ซึ่งเป็นกองทุนการเงินระหว่างประเทศ แต่แล้วไทยกลับเสียเปรียบจากกฎระเบียบอันมากมายของไอเอ็มเอฟ

ด้วยความเป็นห่วงเป็นใยประชาชนชาวไทย ที่ต้องพากันได้รับความเดือดร้อนจากสถานการณ์วิกฤติครั้งนี้ หลวงตาพระมหาบัว จึงดำริให้ทำโครงการผ้าป่าช่วยชาติขึ้น โดยก่อนหน้าที่จะได้ช่วยชาตินั้น ในคืนหนึ่งขณะที่องค์หลวงตานั่งสมาธิภาวนา จิตประหวัดถึงประเทศชาติบ้านเมืองที่เคยอาศัยอยู่กันมาเป็นเวลาช้านาน กำลังวิกฤติด้วยติดหนี้ติดสินต่างชาติ หนี้สินเป็นแสนล้าน จนประเทศชาติจะล่มจม ท่านเกิดนิมิตเห็นบ้านเมืองมืดครึ้ม ประหนึ่งมีอุ้งหัตถ์แห่งพญามารที่กางเล็บไว้ทั่วปฐพีมณฑลไทย คอยแต่จะบีบรัดผู้อยู่ภายใต้ให้ตายโดยเร็ววัน แม้ท่าน

จะแผ่เมตตาให้ถึง ๓ ครั้ง ๓ ครา ก็ไม่หายจากความมืดครึ้มนั้นไปได้เลย เมื่อกำหนดพิจารณาว่าจะหาผู้ใดมาช่วยเหลือได้ก็ไม่มีประหนึ่งว่าแทบจะหมดหวัง ชาติบ้านเมืองในคราวนี้ ถึงคราวจะสูญสลาย สิ้นชาติ สิ้นพุทธศาสนา ที่ให้ความร่มเย็นแก่โลกมาเป็นเวลานาน มองไปที่ใดก็มีแต่ความมืดมิดปิดตา

เมื่อมองหาผู้ใดที่จะมาช่วยเหลือได้ก็ไม่มี ท่านจึงกำหนดจิตย้อนเข้ามาที่องค์ท่านเอง ปรากฏเป็นแสงสว่างเพียงหิ่งห้อย เมื่อตามแสงสว่างเพียงน้อยนิดไปจนสุดทางแห่งความมืดที่ปกคลุม ปรากฏเป็นแสงสว่างจ้า โล่งโปร่งจนเป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ จากนิมิตของการภาวนานี้ เป็นเหตุให้ท่านตกลงปลงใจเป็นหัวหน้าในการช่วยชาติครั้งนี้

โครงการผ้าป่าช่วยชาติเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานเปิดโครงการ ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จมากราบองค์พระหลวงตา เพื่อให้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรได้เป็นที่อบอุ่นใจ นับเป็นกำลังใจแก่เหล่าพสกนิกรทั้งหลายทั้งปวง

ผ้าป่าวัดละกอง

องค์หลวงตา ท่านได้ให้แต่ละวัดพากันเชิญชวนศรัทธาสาธุชนทอดผ้าป่าวัดละกอง นำทองคำเข้าเกื้อหนุนคลังหลวง ส่วนปัจจัยไทยทานนำไปสงเคราะห์โลกในด้านการก่อสร้าง

โรงพยาบาล รวมทั้งเครื่องมือแพทย์ และสาธารณประโยชน์โดยทั่วไป ซึ่งในแต่ละวัดที่เป็นสายพระป่าหรือพระบ้านต่างร่วมแรงร่วมใจสมัครสมานสามัคคีจัดพิธีทอดผ้าป่าช่วยชาติขึ้นตามวัดวาอารามต่างๆ หรือแม้แต่ข้าราชการทั้งระดับสูงจนถึงระดับล่างก็ประสานมือพร้อมกันเพื่อยกชาติไทยให้ขึ้นจากความล่มจม ระดมทุน จัดงานผ้าป่าช่วยชาติตามสถานที่ราชการต่างๆ อีกทั้งพ่อค้าประชาชนล้วนตั้งใจจัดงานผ้าป่าช่วยชาติขึ้นตามทุกสถานที่แต่ละจังหวัด เพื่อดำเนินรอยตามองค์หลวงตาซึ่งท่านตั้งใจอย่างหนักแน่นที่จะพยุงทั้งชาติทั้งศาสนาให้ขึ้นด้วยกันทั้งสองสิ่งนี้มีคุณค่ามากที่สุด ท่านจึงอุตสาหะแบกธาตุแบกขันธ์อันชรา ไปแสดงพระธรรมเทศนารับผ้าป่าช่วยชาติตามสถานที่ต่างๆ ในแต่ละจังหวัดแต่ละอำเภอ อย่างไม่ย่นย่อท้อใจ รวมนับเวลาร่วม ๖ ปีกว่า รวบรวมทองคำได้จำนวน ๑๐ ตัน ตามเป้าหมาย ก่อนจะปิดโครงการเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานในการมอบทองคำให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ณ เวทีใหม่สวนอัมพร

คลังหลวงเป็นหัวใจของชาติ

หลังจากนั้น องค์หลวงตายังเปิดโอกาสรับบริจาคทองคำซึมซาบ ซึ่งทำให้เกิดทองคำติดตามมาอีก ๑,๗๗๕ กิโลกรัม ท่านจะเน้นอยู่เสมอว่า คลังหลวงเป็นหัวใจของชาติ สิ้นคลังหลวง

คือสิ้นชาติ แม้ในวาระสุดท้ายแห่งธาตุขันธ์ ท่านได้เขียนพินัยกรรมให้นำเงินบริจาคที่ได้รับในงานศพของท่านทั้งหมดมาซื้อทองคำนำเข้าคลังหลวง จนสามารถรวบรวมทองคำที่เข้าไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย รวมกันได้ถึง ๑๓,๐๐๘ กิโลกรัม จำนวนดอลลาร์สหรัฐได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ ส่วนเงินบาทไทยที่ได้นั้นท่านนำไปใช้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนโดยทั่วไป

หลังจากสิ้นองค์หลวงตาแล้ว คณะศิษย์ทั้งบรรพชิตและฆราวาสได้ร่วมแรงร่วมใจสืบสานเจตนารมณ์องค์หลวงตาโดยบริจาคทองคำและดอลลาร์เพื่อสืบหน่อต่อแขนง จึงทำให้สถานะยอดบริจาคสินทรัพย์ทองคำและดอลลาร์เข้าคลังหลวงเพิ่มเป็นยอดรวมทั้งสิ้นคือ ทองคำ ๑๓,๐๑๓ กิโลกรัม และดอลลาร์สหรัฐ ๑๐,๔๕๗,๑๕๙ ดอลลาร์ จากข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ประวัติศาสตร์ต้องจดจารึก

ตลอดชีวิตสมณะเพศขององค์หลวงตา ท่านได้พยายามสอนพระเณรอยู่เสมอในเรื่อง ความเรียบง่าย มักน้อย สันโดษ การใช้สอย ปัจจัยสี่ที่ศรัทธาญาติโยมถวายมานั้น ให้เป็นไปด้วยความประหยัด ใช้สอยในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น พร้อมทั้งสงเคราะห์ด้านธรรมะแก่พระเณร ฆราวาสมาโดยตลอด ควบคู่ไปกับการบริจาคช่วยเหลือด้านวัตถุสิ่งของ ทั้งการก่อสร้างโรงพยาบาล รวมทั้งเครื่องมือแพทย์ และสาธารณประโยชน์โดยทั่วไปแก่ส่วนรวม ตลอด ๕๐ กว่าปี นับตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดขึ้นในปี

๒๔๙๘ เป็นต้นมา ท่านเคยเล่าว่าหากจะนับเป็นมูลค่าน่าจะเป็นหมื่นล้านบ้านขึ้นไป โดยไม่เก็บสั่งสมไว้ในวัดเลย

การทำความดีของท่านอย่าว่าแต่ในโลกมนุษย์เลย แม้ในเทวโลก พรหมโลกต่างสะเทือนเลื่อนลั่นในพระเมตตาอันไม่มีประมาณ จึงเข้ามาประสานในความฝัน ทั้งท้าวสักกเทวราช ท้าวมหาพรหม พวกทวยเทพเทวบุตรเทวดาทั้งหลายมาขออนุโมทนาสาธุการในเรื่องที่หลวงตาพาสงเคราะห์โลกนี้ เทวบุตรเทวดาได้รับส่วนกุศลล้วนเป็นที่พอใจ เพราะเมตตาธรรมขององค์หลวงตาแผ่ไปทั่วแดนโลกธาตุ ไม่มีสูงมีต่ำ เมตตาธรรมทำความร่มเย็นเข้าถึงจิตใจได้ทั่วถึงกัน นับเป็นวาสนาของสัตว์ที่ยังข้องในวัฏสงสาร ได้มาพบพานพระอรหันต์ขีณาสพ สาวกขององค์พระศาสดาผู้แกล้วกล้าในฤทธี มีปฏิภาณชาญฉลาดสามารถแสดงธรรมชักนำเวไนยสัตว์พากันให้หลุดพ้นบ่วงมาร ถึงแม้ท่านจะละสังขาร ไปตามกฎอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา แต่คุณค่าความดีบารมีท่านนั้นไม่สูญหาย ท่านยังได้ทิ้งโอวาทธรรมให้นำไปเป็นคติไว้แด่ชนรุ่นหลังว่า

“เราเกิดมาแบบโลกเขาเกิดกัน แต่เราจะปฏิบัติธรรม และตายแบบธรรมครองใจ เวลามีชีวิตอยู่นี้ เราจะทำความดีให้โลกทั้งหลายได้เป็นคติตัวอย่างอันดีงาม และทำด้วยความเมตตาสงสารต่อโลก เพราะหลังจากที่เราตายไปแล้ว เราจะไม่กลับมาเกิดในโลกนี้อีกต่อไป ตลอดอนันตกาล และเงินทุกบาททุกสตางค์ที่บริจาคมาทั่วประเทศในงานศพ เราจะยกให้คลังหลวงของเราหมด เป็นวาระสุดท้ายของเราที่ช่วยโลกอย่างเต็มหัวใจ”

ธรรมลี “เศรษฐีธรรม”

ในช่วงระหว่างการดำเนินงานโครงการผ้าป่าช่วยชาตินี้ ลูกศิษย์องค์สำคัญองค์หนึ่งของหลวงตา คือ หลวงปู่ลี กุสลธโร วัดป่าเกษรศีลคุณธรรมเจดีย์ (ภูผาแดง) อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี ได้นำลูกศิษย์ลูกหาของท่านเข้าร่วมบริจาค ทองคำ ปัจจัย ไทยทาน ถวายองค์หลวงตาอยู่ไม่ขาดสาย ตลอดเวลาที่มีการทอดผ้าป่าช่วยชาติในวาระสำคัญต่างๆ และท่านยังเป็นกำลังอันสำคัญในการถวายปัจจัยองค์หลวงตา เพื่อร่วมสร้างตึกสงฆ์อาพาธ ๑๐ ชั้น โรงพยาบาลอุดร ซึ่งตั้งงบประมาณไว้ ๕๐๐ ล้านบาท แบ่งเป็นค่าก่อสร้าง ตัวตึกอาคาร ๒๐๐ ล้าน ส่วน ๓๐๐ ล้าน เป็นค่าจัดซื้อพวกเครื่องมือแพทย์ เวชภัณฑ์

หลวงปู่ลี บวชในวันถวายเพลิงศพพระอาจารย์มั่น ที่วัดป่าสุทธาวาส หลังได้บวชแล้วท่านคอยแอบติดตามองค์หลวงตาเวลาไปเที่ยวกรรมฐานตลอด องค์หลวงตาเล่าเรื่องขำๆ ในตอนไปบ้านชะโนดดงให้ฟังว่า องค์ท่านเองเข้าไปอยู่ในกลางป่าช้าแล้วให้หลวงปู่ลีอยู่ริมทุ่งนา เพราะไม่รู้ว่าหลวงปู่ลีกลัวผี ถ้าท่านรู้

ท่านก็จะไล่ให้ไปอยู่ด้านใน ส่วนท่านนั้นจะอยู่ข้างนอกแล้วเปิดหนีเลย หลวงปู่ลีท่านก็มาเล่าให้หมู่เพื่อนฟังว่า ท่านแทบหายใจไม่ทั่วท้อง กลัวว่าจะโดนไล่ไปอยู่ตรงกลางป่าช้าซากผีดิบผีตาย ดีที่องค์หลวงตา ให้อยู่ริมทุ่งข้างนอก ท่านเลยโล่งอกไป ด้วยว่าในช่วงนั้นท่านกลัวผีเอาอยู่มากๆ

องค์หลวงตาจะกล่าวถึงหลวงปู่ลีว่าเป็น “เศรษฐีธรรม” และเรียกนามท่านสั้นๆ ว่า “ธรรมลี” ท่านจะมาคอยรับไทยทานในศาลาเล็กๆ ข้างหลังศาลาที่พระหลวงตาใช้เป็นที่ฉันภัตตาหาร และแสดงพระธรรมเทศนาโปรดญาติโยม

เมื่อพระหลวงตาละขันธ์แล้ว หลวงปู่ลี ได้ริเริ่มสร้างพุทธมหาเจดีย์ หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ณ วัดภูผาแดง ต.หนองอ้อ อ.หนองวัวซอ อุดรธานี เพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุและอัฐิธาตุพระหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน โดยหลวงปู่ลีได้เมตตาให้แนวทางในเบื้องต้นไว้ว่า

๑. ต้องการให้องค์พระเจดีย์มีอายุยืนยาวถึง ๑,๐๐๐ ปี

๒. สามารถมองเห็นองค์เจดีย์ได้จากบ้านตาด

๓. การก่อสร้างจะใช้ศรัทธาของสาธุชนเป็นหลัก (จะไม่ผ่านผู้รับเหมาโดยไม่จำเป็น)

พิธีวางศิลาฤกษ์พุทธมหาเจดีย์

คณะเรือบุญปากน้ำ ศิษย์ท่านพ่อลี ธัมมธโร วัดอโศการาม ได้รับการแต่งตั้งจาก หลวงพ่อทอง จันทสิริ เจ้าอาวาสวัดอโศการาม จังหวัดสมุทรปราการ ให้ตั้งกองผ้าป่า รับบริจาคทองคำ เงินไทย เงินสกุลดอลลาร์ เข้าร่วมโครงการผ้าป่า

ช่วยชาติโดยหลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน มาตั้งแต่ต้นจนจบโครงการ แม้องค์หลวงตาจะได้ละขันธ์แล้วก็ตาม ทางคณะเรือบุญปากน้ำ ก็ยังคงเชิญชวนศรัทธาประชาชนเข้าร่วมทอดผ้าป่าสืบหน่อต่อแขนง ถวายทองคำและปัจจัยฝากไว้ในคลังหลวงเพื่อสืบต่อปณิธานองค์หลวงตา เป็นประจำตลอดมา

เมื่อหลวงปู่ลี ได้ริเริ่มสร้างพุทธมหาเจดีย์ ทางคณะเรือบุญปากน้ำฯ จึงได้มีโอกาสร่วมพิธีวางศิลาฤกษ์อันเป็นมงคลในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีหลวงปู่ลี กุสลธโร เป็นประธาน ณ วัดป่าเกษรศีลคุณธรรมเจดีย์ (ภูผาแดง) อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี และได้ร่วมทอดผ้าป่าและทอดกฐินถวายปัจจัยเพื่อใช้ในการก่อสร้างพุทธมหาเจดีย์ ตลอดมา

กุฏิสมปรารถนา บูชาคุณองค์พระหลวงตา

ด้วยความสำนึกในพระเมตตากรุณาธิคุณ คณะเรือบุญปากน้ำฯ พร้อมศรัทธาศิษยานุศิษย์จึงตั้งใจสร้าง “กุฏิสมปรารถนา บูชาคุณองค์พระหลวงตา” พระเถระผู้มีพระคุณต่อชาติต่อแผ่นดิน ยกทั้งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ณ สวนปฏิบัติธรรม “สายธาร-สายธรรม” จ.เพชรบูรณ์ และได้กราบน้อมถวาย กุฏิหลังนี้เพื่อใช้เป็นที่พักสงฆ์ และเป็นศาลาโรงธรรม อันจะยังประโยชน์แก่คณะสงฆ์และศรัทธาสาธุชนจากทั่วจตุรทิศ โดยพระอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก เป็นองค์รับแทน ณ ศาลาวัดป่าบ้านตาด จ.อุดรธานี ในวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งตรงกับวันครูพอดี

หลังจากนั้นคณะเรือบุญปากน้ำฯ ได้เข้าไปในห้องปลอดเชื้อที่องค์หลวงตาพักอาพาธอยู่ เพื่อถวายทองคำจำนวน ๓๓ บาท ซึ่งเป็นทองที่ท้าวสักกเทวราชมาขอในฝันให้นำถวายองค์หลวงตาอุทิศให้ท่านและกัลยาณมิตรทั้ง ๓๓ คนซึ่งอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ อีก ๒ อาทิตย์ต่อจากนั้นมา องค์หลวงตาก็ได้ละขันธ์ลงวันในที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๔ เวลา ๐๓.๕๓ นาที ท่ามกลางความเศร้าโศกสลดใจอาลัยอาวรณ์ต่อการจากไปของพ่อแม่ครูบาอาจารย์อันเป็นที่รักและเคารพศรัทธาของพุทธศาสนิกชนทั้งหลายอย่างยิ่ง

“พระธาตุจุฬามณีเจดีย์”

นอกจากการก่อสร้างกุฏิสมปรารถนา ณ สวนปฏิบัติธรรม “สายธาร-สายธรรม” แล้วทางคณะเรือบุญปากน้ำฯ ยังได้ดำเนินการก่อสร้าง “พระธาตุจุฬามณีเจดีย์” ขึ้นไว้เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ที่ได้รับประทานจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช, พระเกศาธาตุขององค์หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต และขององค์พระเถระ ครูบาอาจารย์ต่างๆ โดยเฉพาะ พระอัฐิธาตุองค์หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ที่ได้รับมาจากวัดป่าบ้านตาด, พระอัฐิธาตุหลวงปู่จันทา วัดป่าเขาน้อย, พระอัฐิธาตุคุณแม่ชีกั้ง เทพิน ที่ได้รับมาจากหลวงพ่อพยุง ชวนปัญโญ วัดป่าหนองผือนาใน จังหวัดสกลนคร, พระอัฐิธาตุคุณแม่ชีแก้ว เสียงล้ำ อ.คำชะอี จ.มุกดาหาร, พระอัฐิธาตุคุณแม่จันดี โลหิตดี น้องสาวขององค์ พระหลวงตา

ไว้เป็นที่สักการบูชาของมนุษย์และทวยเทพเทวดาทั้งหลาย นับเป็นสิริมงคลอย่างยิ่งนัก

ทอดผ้าป่า วันปิยะมหาราช

ทางคณะเรือบุญปากน้ำ ศิษย์ท่านพ่อลี ธัมมธโร เตรียมการทำพิธี ทอดผ้าป่าสามัคคี ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ ซึ่งตรงกับวันปิยะมหาราช เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระคุณ อันเป็นที่รักและเคารพยิ่งของปวงชนชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะนำปัจจัยมาดำเนินการสร้างหอพระ ๒ ชั้นประดิษฐานพระนิรันตรายและรูปหล่อพระเถระองค์อื่นๆ ไว้ชั้นบนเพื่อใช้เป็นหอสวดมนต์ ส่วนชั้นล่างใช้เป็นห้องสมุดเก็บรวบรวมหนังสือธรรมะ และยังใช้เป็นสถานที่อบรมด้านจิตภาวนาให้ผู้มาปฏิบัติธรรมทั้งหลายได้ด้วย

จึงขอเรียนเชิญท่านศรัทธาสาธุชนผู้ใจบุญทั้งหลายร่วมทอดผ้าป่าสามัคคี เป็นปฐมฤกษ์ จำนวน ๒๓๓ กอง กองละ ๓,๓๓๓ บาท หรือตามแต่ศรัทธา ในวันอันเป็นมงคล เพื่อรับบุญกุศลใหญ่ ดำรงคงไว้ซึ่งพุทธศาสนาสืบต่อไปให้ครบ ๕,๐๐๐ ปี

แม้นผู้ใดไม่ทราบข่าว ขอเทวาอารักษ์ ท่านท้าวมหาพรหมทั้งหลายในพรหมโลก ท่านท้าวสักกเทวราช ผู้เป็นใหญ่ในเทวโลก โปรดได้บอกข่าวบุญกุศลนี้แด่สาธุชนไปให้ทั่วจตุรทิศด้วยเทอญ

สำหรับท่านที่ไม่สามารถจะเดินทางมาได้ แต่มีความประสงค์ที่จะทอดผ้าป่า ท่านสามารถร่วมบุญโดยโอนเงินผ่าน

บัญชี ธนาคารไทยพาณิชย์ เลขที่ ๓๙๐-๒๑๔๓๙๙-๔ ชื่อบัญชี คุณเรวดี ผลวัฒนสุข เบอร์โทร ๐๘๑-๙๖๔-๕๘๗๗

ด้วยผลานิสงส์ผลบุญของการสร้างเสนาสนะ, พระเจดีย์, หอพระ และจัดพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน สร้างปัญญาให้ศรัทธาสาธุชนนำตนให้พ้นทุกข์นี้ จงมาเกื้อหนุนเป็นพละปัจจัยนิสัยนำส่งให้ศิษยานุศิษย์ทั้งหลายได้เกิดปัญญาญาณ ข้ามวัฏสงสาร เข้าสู่พระนิพพานได้โดยไว หากแม้นยังไม่พ้นทุกข์ ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในชาติภพใดๆ ก็ตาม ขอให้พบแต่ความเจริญรุ่งเรือง ความขัดสนจนใจอย่าได้มี เป็นผู้ปราศจากโรคาพยาธิ พบเห็นแต่ผู้ใจดีมีเมตตา สมความปรารถนาในสิ่งที่พึงประสงค์ทางธรรมทุกประการ

คณะเรือบุญปากน้ำ ศิษย์ท่านพ่อลี ธัมมธโร

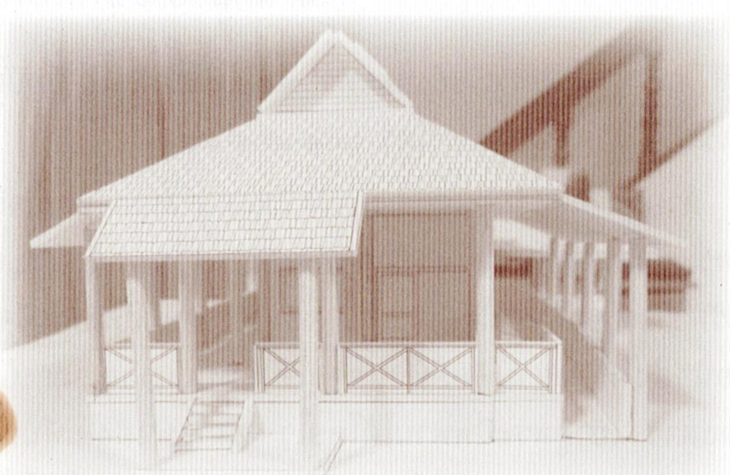

แบบจำลองกุฏิที่คณะเรือบุญนำเข้าถวาย **หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน**
ในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ณ วัดเขาใหญ่เจริญธรรมญาณสัมปันโน
ท่านให้พรในการสร้างกุฏิหลังนี้ว่า **“ให้สมความปรารถนา”**

กุฏิสมปรารถนาบูชาคุณ องค์พระเถระครูบาอาจารย์ หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน
ที่กำลังดำเนินการก่อสร้างใกล้แล้วเสร็จ ได้ใช้เป็นที่ต้อนรับหลวงพ่อทอง จันทสิริ
ในวันงานวางศิลาฤกษ์ **“พระจุฬามณีเจดีย์”** ในวันเสาร์ที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
ณ สวนปฏิบัติธรรม **“สายธาร-สายธรรม”** ต.พุทธบาท อ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์

คณะเรือบุญปากน้ำ ศิษย์ท่านพ่อลี ธัมมธโร

ขอเชิญร่วมผ้าป่ามหากุศล ๑,๐๐๐ กอง ผลบุญจากจตุรทิศ

หลวงปู่สุวัฒน์ คัมภีร์ปัญญาคุณ และพระอาจารย์บุญทัน ฐิตสีโล เป็นประธานสงฆ์ทอดผ้าป่า ๑,๐๐๐ กอง เพื่อเป็นทุนในการก่อสร้าง “พระธาตุจุฬามณีเจดีย์” ซึ่งหลวงพ่อทอง จันทสิริ เจ้าอาวาสวัดอโศการาม เป็นผู้วางศิลาฤกษ์ไว้ ณ สวนปฏิบัติธรรม **“สายธาร-สายธรรม”** บ้านน้ำพุ ต.พุทธบาท อ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์

จึงขอเรียนเชิญท่านผู้มีจิตศรัทธา หลั่งไหลน้ำใจดุจสายธาร บริจาคทรัพย์ตามศรัทธา เพื่อก่อสร้างพระธาตุจุฬามณีเจดีย์ สร้างกุฏิ ศาลาเสนาสนะ ไว้เป็นที่ปฏิบัติธรรม เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา สืบต่อพระพุทธศาสนา ให้ยั่งยืนตลอดไป และขอให้อานิสงส์ผลบุญที่ท่านได้กระทำในครั้งนี้ ติดตามเกื้อหนุนท่านและครอบครัวเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ธนสารสมบัติ สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ บรรลุถึงสิ่งพึงประสงค์โดยธรรมทุกประการ

รายการก่อสร้าง

๑. **พระธาตุจุฬามณีเจดีย์** บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระเกศาธาตุ และพระอรหันต์ธาตุ ไว้เป็นที่สักการะบูชาของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย

๒. กุฏิสมปรารถนาบูชาคุณ องค์พระเถระครูบาอาจารย์**หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน** สร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง ทางเดินจงกรม และต้นไม้ใหญ่ปลูกรอบบริเวณ

๓. ศาลาปฏิบัติธรรม ห้องน้ำ ถนน สะพานข้ามลำธาร ถังเก็บน้ำ และสิ่งจำเป็นอื่นๆ

อานิสงส์ของการถวาย
กุฏิศาลาเสนาสนะ ไว้เป็นที่ปฏิบัติธรรม

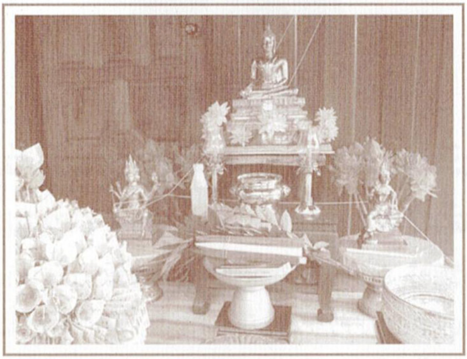

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ตรัสเอาไว้ว่า "การถวายสังฆทานที่มี องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่า การถวายวิหารทาน อันได้แก่การสร้างหรือร่วมสร้าง โบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ ศาลาโรงธรรม และการถวายวิหารทาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่า การให้ธรรมทาน คือการเทศน์ การสอน ธรรมะแก่ผู้อื่นที่ยัง ไม่รู้ให้ได้รู้ ที่รู้แล้ว ให้ได้รู้ยิ่งๆ ขึ้น ให้ได้เข้าใจใน มรรค ผล นิพพาน ให้ผู้ที่เป็นมิจฉาทิฐิได้กลับใจเป็นสัมมาทิฐิ ชักจูงผู้คนให้เข้าปฏิบัติธรรม"

จากหนังสือ วิธีสร้างบุญบารมี โดย สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

"สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ"

การให้ธรรมะชนะการให้ทั้งปวง

วัดอโศการาม
WAT ASOKARAM
เลขที่ 136 หมู่ 2 ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280
SAMUTPRAKARN, THAILAND 10280
โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-2389-2299, 0-2395-0003

หนังสือรับรอง

ที่ 106/2552

ตามที่คณะเรือบุญปากน้ำ นำโดยคุณเรวดี ผลวัฒนสุข ได้ดำเนินการก่อสร้างกุฏิ ศาลาปฏิบัติธรรม และเสนาสนะ ณ สวนปฏิบัติธรรม "สายธาร-สายธรรม" ที่ตำบลพุทธบาท อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ อันประกอบด้วย

1. ที่พักของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน	1 หลัง
2. ศาลาปฏิบัติธรรม	1 หลัง
3. ที่พักผู้ปฏิบัติธรรม	2 หลัง

4. และจะดำเนินการก่อสร้างในโอกาสต่อไป เป็นต้นว่า ที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และเสนาสนะอื่นที่จำเป็นสำหรับผู้ปฏิบัติธรรม

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยดี จึงมอบให้คณะเรือบุญปากน้ำ นำโดยคุณเรวดี ผลวัฒนสุข เป็นผู้ประสานงานดำเนินการ ในนามของวัดอโศการาม ต่อไป

วัดอโศการาม
วันที่ 21 สิงหาคม 2552

(พระ[illegible])
เจ้าอาวาสวัดอโศการาม

ผู้มีจิตศรัทธา ร่วมบริจาคสร้าง

สวนปฏิบัติธรรม "สายธาร-สายธรรม"

ได้ที่ คุณเรวดี ผลวัฒนสุข

โทร. 08-1964-5877 บัญชีออมทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์

สาขาเพลินจิต เลขที่ 059-2-71510-3

ชมรมผู้ปฏิบัติธรรม *"สายธาร-สายธรรม"*

ขอเชิญชวน สาธุชนผู้ใฝ่บุญทั้งหลายร่วมเป็นเจ้าภาพพิมพ์หนังสือ**พุทธประวัติ ชีวประวัติครูบาอาจารย์** และพระธรรมเทศนา โดย **หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน** แจกเป็นธรรมทาน เพื่อถวายเป็น พุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา อุทิศบุญกุศล แด่ บิดา มารดา ตลอดผู้มีพระคุณ เทวดาประจำตัว และเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย

ผู้มีจิตศรัทธาต้องการเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์หนังสือธรรมะ

ร่วมบริจาคได้ที่ คุณเรวดี ผลวัฒนสุข

บัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาเพลินจิต

เลขที่ 059-2-71511-1

พระอัฐิธาตุ
พ่อแม่ครูอาจารย์
เป็นของอัศจรรย์

พุทธชยันตี ๒๖๐๐ ปี
แห่งการตรัสรู้ธรรม

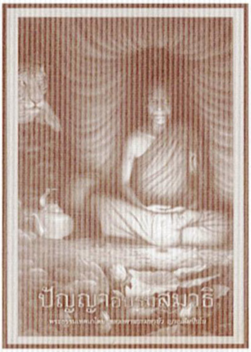
ปัญญาอบรมสมาธิ

ธรรมเหนือโลก
เหนืออย่างนี้

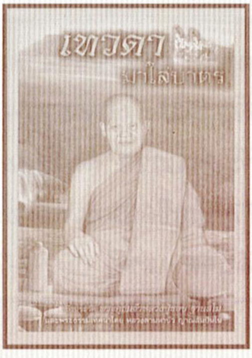

เรือธรรมเรือทอง

อานิสงส์ของการสร้างสิ่งพิมพ์

พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า

แจกจ่ายเป็นธรรมทาน

๑. เกิดกุศลจิตแก่ผู้จัดสร้าง ทำให้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด มีความเจริญในธรรม

๒. จิตใจสงบ มั่นคงในคุณธรรมความดี

๓. คำกล่าวเป็นสัจจะ พูดอะไรมีผู้เชื่อถือ

๔. เป็นที่รักของปวงเทพเทวดา และชนทั้งหลาย

๕. เจ้ากรรมนายเวรจากอดีตชาติเมื่อได้รับส่วนบุญแล้ว จะเลิกละการจองเวร

๖. ทุกข์โศกโรคภัย จะคลี่คลายจากหนักเป็นเบา จากเบา จะมลายหายไป

๗. สุขภาพกายดี สุขภาพจิตดี การงานรุ่งเรือง ครอบครัว อยู่เป็นสุข

๘. คลาดแคล้วจากภัยอันตรายที่เกิดจากเหล่ายักษ์ปีศาจ และสัตว์ร้ายทั้งปวง

๙. ทุกภพชาติที่เกิดเป็นมนุษย์ จะได้พบพระพุทธศาสนา และได้ฟังธรรม จากพระอริยเจ้า

(ขอสงวนสิทธิ์ไม่อนุญาตให้จัดพิมพ์เพื่อจำหน่าย)

รับชมและฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา
ทางสถานีโทรทัศน์เสียงธรรมบ้านตาด
ช่อง **LUANGTABUA**
ส่งสัญญาณผ่านดาวเทียมไทยคม 5
ค่าความถี่ 03840 MHz ค่า Symbol rate 30000 Ksps Polarity V
Vertical Video PID 0511 Audio PID 0611
PCR PID 0511 ได้ตลอด 24 ชั่วโมง

รับฟังเสียงพระธรรมเทศนา
ทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน
คลื่นความถี่ FM 103.25 MHz เป็นประจำทุกวัน
ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา
ได้ที่ **www.luangta.com** หรือ **www.luangta.or.th**

ขอเชิญร่วมบุญสร้าง
"พิพิธภัณฑ์ธรรมเจดีย์ พระธรรมวิสุทธิมงคล
(หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน)
โดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร ดังนี้
กสิกรไทย สำนักงานสาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 110-2-33344-4
ไทยพาณิชย์ สาขาเซ็นทรัลพลาซ่า (อุดรธานี) เลขที่บัญชี 859-223576-1
กรุงเทพ สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 284-7-38388-8
กรุงไทย สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 401-3-13864-6

ขอเชิญร่วมทุน "มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน"
โดยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร ดังนี้
- **กรุงไทย** สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 401-0-77610-2
- **ไทยพาณิชย์** สาขาอุดรธานี เลขที่บัญชี 510-4-25579-3

พิธีวางศิลาฤกษ์พุทธมหาเจดีย์ หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน
ณ วัดป่าเกษรศีลคุณธรรมเจดีย์ (ภูผาแดง)
อำเภอหนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

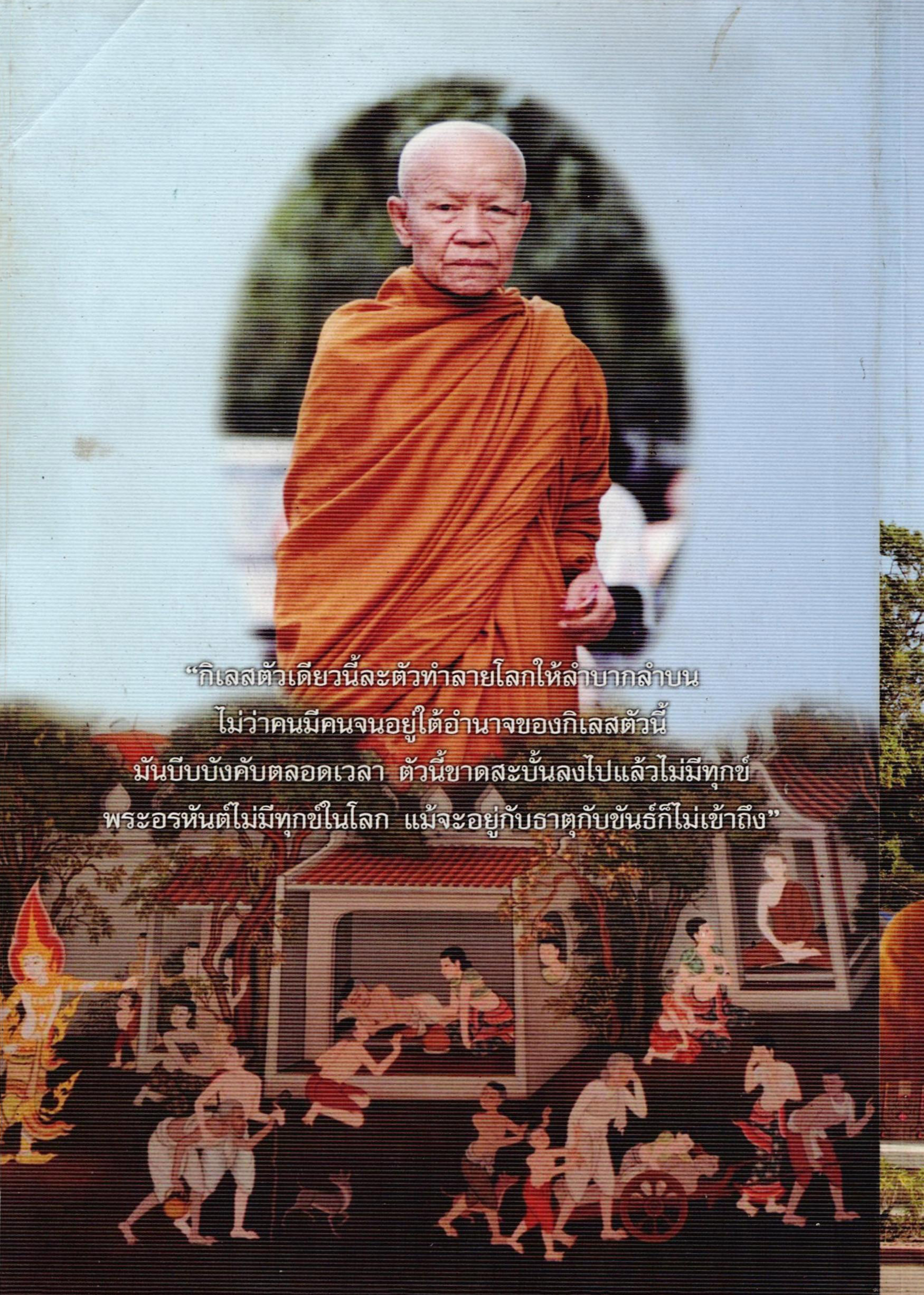

"กิเลสตัวเดียวนี้ละตัวทำลายโลกให้ลำบากลำบน
ไม่ว่าคนมีคนจนอยู่ใต้อำนาจของกิเลสตัวนี้
มันบีบบังคับตลอดเวลา ตัวนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีทุกข์
พระอรหันต์ไม่มีทุกข์ในโลก แม้จะอยู่กับธาตุกับขันธ์ก็ไม่เข้าถึง"